

GAZETA SAMORZĄDOWA

WIADOMOŚCI OZIMSKIE

Wrzesień 2022 r. nr 009 (333) • www.ozimek.pl • www.bip.ozimek.pl

ISSN 1234-6055

cena 2,50 zł (w tym 5% VAT)

NOWE PRZEDSZKOLE W GRODŹCU

A W TYM NUMERZE:

Inwestujemy w placówki oświatowe	str. 4-7
Dożynki w gminie	str. 8-9
Pożegnanie proboszcza ks. Jana Bejnara	str. 10
Partnerska wizyta w Rymarzowie	str. 14-16
Nowi nauczyciele mianowani w gminie	str. 23-24

**Największa inwestycja
roku budżetowego 2022.
Całkowity koszt wyniósł
ponad 3,1 miliona zł**

Więcej na stronie 3

ISSN 1234-6055

9 771234 605002

09022

BURMISTRZ INFORMUJE

Nowe oświetlenie w Gminie Ozimek

W dniu 6 maja 2022 r. Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek podpisał umowę na zadanie „Budowa nowych punktów świetlnych cz. nr 1”, które realizowała firma LUMEN Grzegorz Hadaś z siedzibą w Oleśnie. Inwestycja właśnie dobiegła końca.

W ramach umowy położono nowe linie kablowe oraz postawiono stalowe słupy oświetleniowe wraz z oprawą LED. Nowe punkty świetlne powstały w czterech sołectwach: w Grodźcu (ulica Kwiatowa – pięć nowych punktów), w Krasiejowie (ulica Brzeziny – dziewięć punktów), w Pustkowie (ulica Kolorowa – osiem nowych punktów) oraz w Szczedrzyku (ulice Niwecka – dwa nowe punkty i Słoneczna – sześć nowych punktów). Wartość całkowita przedsięwzięcia wyniosła 316 429,80 złotych.

„Nieustannie inwestujemy w bezpieczeństwo i jakość życia naszych mieszkańców. Mając na uwadze potrzeby mieszkańców oraz rozwój infrastruktury sportowej, w tym roku doświetlimy bieżnię lekkoatletyczną znajdującą się przy Szkole Podstawowej nr 3 w Ozimku. Bieżnia to miejsce, gdzie mieszkańcy często uprawiają sport w godzinach wieczornych. W planach 2023 ozimskiego magistratu jest także wymiana starych opraw świetlnych na oświetlenie LED we wszystkich miejscowościach Gminy Ozimek, będzie to kluczowa inwestycja, która jest reakcją na nieprzewidywalną sytuację na rynku energetycznym” – podsumowuje Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek.

Obecnie podejmujemy szereg działań i inicjatyw zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa mieszkańcom. Rosnące ceny energii oraz paliw sprawiają, że pracujemy na rzecz zielonej transformacji gminy. Właśnie ze względu na bezpieczeństwo musimy dokonać wszelkich starań, aby nie dopuścić do sytuacji, którą już zapowiadają inne samorządy, tj. częściowego wyłączenia oświetlenia ulicznego.

Marcin Widera

Nowe przedszkole w Grodźcu oficjalnie otwarte

Wśród 31 sierpnia 2022 roku w Grodźcu zakończyła się realizacja inwestycji bardzo ważnej dla lokalnej społeczności – budowa nowego przedszkola, które będzie służyć mieszkańcom Grodźca, Chobia i Mnichusa. Koszt zadania to 3,1 miliona złotych.

Uroczystego przecięcia wstęgi dokonali – Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**, Zastępca Burmistrza Ozimka **Andrzej Brzezina**, wykonawcy inwestycji na czele z **Tomaszem Okoniem**, Dyrektor PSP Grodziec **Dorota Mrozek**, Poseł na Sejm RP **Violetta Porowska**, Dyrektor Gminnego Zakładu Oświaty w Ozimku **Ewa Kotyrba**, Zastępca Dyrektora Kuratorium Oświaty w Opolu **Piotr Łaba** oraz Radny Rady Miejskiej w Ozimku **Krzysztof Kleszcz**

To największa inwestycja roku budżetowego 2022. Całkowity koszt wyniósł ponad **3,1 miliona złotych**. Mieszkańcy od wielu lat zabiegali o to, aby w miejscowości powstała placówka opiekuńczo-wychowawcza. W sumie po 12 latach starań powstało **50 nowych miejsc dla dzieci z Grodźca, Chobia i Mnichusa**. Inwestycja jest realizowana w ramach środków rządowych z Funduszu Inwestycji Lokalnych – samorząd pozyskał prawie 2 miliony złotych.

Budynek wybudowano na dużej działce, co ułatwiło zapewnienie funkcjonalności obiektu. Ponadto zadbano, aby budynek odpowiadał architektonicznie znajdującym się w bezpośrednim sąsiedztwie – szkole i kościołowi. Dlatego na elewacji zastosowano cegłę – co komponuje się z pozostałymi obiektami w jedną całość i nawiązuje do lokalnych tradycji miejscowości. Przedszkole wyposażono w nowoczesny sprzęt, a z zewnątrz znajduje się piękny plac zabaw – całość będzie służyć mieszkańcom na lata.

W przedszkolu jest pięknie, wszystko nowe i dostosowane do potrzeb najmłodszych mieszkańców gminy, toalety i szatnie są przestronne. Zostały utworzone dwa oddziały – dla dzieci młodszych i starszych, a pracownicy i rodzice mogą korzystać z nowego parkingu.

– Cała grupa ludzi była zaangażowana w to, żeby dzisiaj mieszkańcy Grodźca się cieszyli tą inwestycją, żeby przede wszystkim najmłodszy mieszkańcy Grodźca się tym cieszyli – niech im się tutaj spędza najpiękniejsze chwile – tak komentowała nowe przedszkole Poseł na Sejm RP **Violetta Porowska**.

– Grodziec od lat oczekiwał przedszkola w swojej miejscowości, która tylko w szkole prowadziła opiekę przedszkolną. Obecnie spełniliśmy życzenia mieszkańców trzech sołectw – Grodźca, Chobia i Mnichusa. Ta inwestycja przełoży się również na zwiększenie liczby dzieci uczęszczających do PSP Grodziec oferując

kompleksowe warunki edukacyjne. Środki w wysokości ponad 3,1 miliona złotych zostały bardzo dobrze wykorzystane – podsumowuje Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek**.

Radny Krzysztof Kleszcz podziękował w imieniu społeczności Grodźca wszystkim

zaangażowanym w powstanie nowej placówki przedszkolnej. Przedszkole jest czynne w godzinach od 6:30 do 15:30, jednak mogą zostać zmienione w zależności od potrzeb.

Marcin Widera

Gmina Ozimek inwestuje w placówki oświatowe

PSP Dylaki

Gmina Ozimek przed rokiem szkolnym 2022/2023 znacząco zainwestowała w infrastrukturę edukacyjną. W przygotowaniu do rozpoczęcia nowego roku wydatkowano na inwestycje i remonty w placówkach oświatowych z terenu gminy ponad 3,7 miliona zł.

Największą inwestycją tego roku budżetowego była budowa nowego przedszkola w Grodźcu. Całkowity koszt wyniósł ponad 3,1 miliona złotych. Po wielu latach oczekiwania w sołectwie Grodziec została utworzona placówka edukacyjna dla najmłodszych mieszkańców. Łącznie powstało 50 nowych miejsc dla dzieci z Grodźca, Chobia i Mnichusa (**więcej na stronie 3**).

W pozostałych przedszkolach zrealizowano szereg nowych inwestycji i remontów. W PP 5 w Krasiejowie wyremontowano taras wraz z balustradą – koszt 40 000 zł, w PP 3 w Dylakach dokonano kompleksowego remontu i modernizacji wejścia do przedszkola, kancelarii połączonej z pokojem nauczycielskim oraz wymianę drzwi prowadzących z szatni do sal dydaktycznych – koszt 43 700 zł. W PP 1 w Ozimku pomalowano wejście i przedsionek przedszkola, dokonano wymiany drzwi wejściowych i zamontowano bujaki oraz urządzenia zabawowego na ogród przedszkolny – koszt ponad 31 000 zł. Na terenie PP2 w Ozimku wykonano nową nawierzchnię z kostki brukowej oraz cyklinowanie sal – koszt 73 000 zł. W PP4

SP Krasiejów

PP Krasiejów

w Ozimku pomalowano sale i sypialnię – koszt 17 000 zł. W PP6 w Szczedrzyku wyremontowano toalety dla personelu i salę przedszkolną – koszt 17 500 zł.

Podobnie jak w ubiegłym roku, również w obecnym przeznaczono duże środki z budżetu, aby zwiększyć komfort i stworzyć odpowiednie warunki nauki dla uczniów i nauczycieli szkół podstawowych.

Dużym tegorocznym przedsięwzięciem był remont dachu SP Krasiejów – koszt 115 000 zł. W Szczedrzyku rozbudowano parking na placu zewnętrznym szkoły, wymieniono stare oświetlenie na energooszczędne ledowe oraz pomalowano korytarz najwyższego piętra po zeszłorocznym remoncie dachu – koszt ponad 42 000 zł. W PSP Dylaki przeprowadzono generalny remont sanitariatów, łącznie z wymianą instalacji wod.-kan. w łazienkach dla chłopców i personelu na parterze placówki – koszt ponad 66 000 zł.

W SP 3 rozpoczęto remont dachu – pierwszy etap 66 000 zł oraz naprawiono wejścia i wymieniono drzwi przedszkolne – koszt 10 000 zł. W SP 2 dokonano kapitalnego remontu pomieszczenia socjalnego – aneksu kuchennego oraz pomalowano 3 sale lekcyjne i wymieniono zużyty piłkochwył boiska wielofunkcyjnego – koszt ponad 25 000 zł. W PSP 1 wykonano kompleksowy remont stołówki oraz kuchni, dzięki pozyskanym środkom zewnętrznym i partycypacji środków własnych – koszt 100 000 zł w ramach programu „Posiłek w szkole i w domu”. Ponadto zakupiono ławeczki oraz wymieniono drzwi doświetlające korytarz na każdym piętrze – koszt ponad 33 000 zł.

Marcin Widera

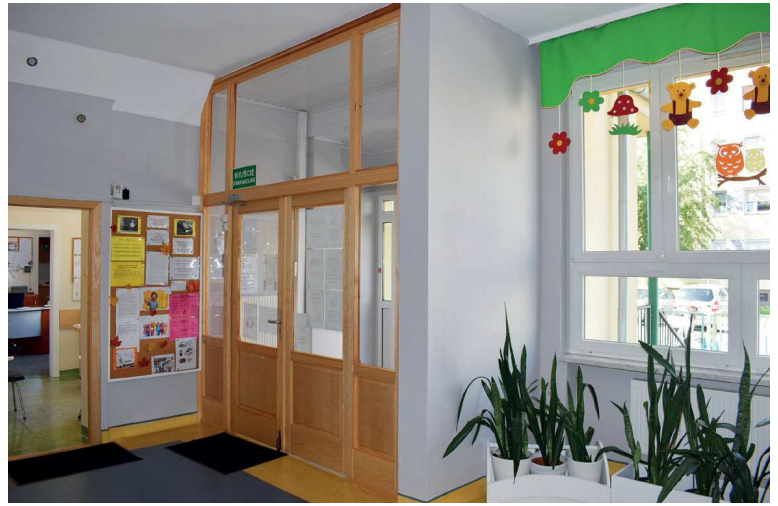
PP 2 Ozimek

SP 2 Ozimek

PP 3 Dylaki

PP 1 Ozimek

PP 4 Ozimek

SP 3 Ozimek

PP 1 Ozimek

PP 2 Ozimek

PSP Szczedrzyk

PP 6 Szczedrzyk

Remont stołówki w PSP 1 w Ozimku

Stołówka w Jedyńce – „szkole dobrych relacji” – została wyremontowana. Uroczyste otwarcie stołówki po remoncie, którego dokonał **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek**, odbyło się 1 września.

– Przeprowadzenie remontu stołówki dla uczniów w szkole, które czekało ponad 30 lat, odkąd opuściłem mury tej placówki, było bardzo ważnym zadaniem. – Oddajemy uczniom stołówkę dzięki pozyskanej dotacji i wsparciu z budżetu gminy. Jestem przekonany, że to bardzo dobrze wydane środki, które spełnią oczekiwania dzieci i obsługi kuchni – mówi **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek**.

– Złożyłam wniosek do programu na remont stołówki i kuchni i, jako jedyna szkoła w gminie, otrzymaliśmy pozytywną ocenę. Pieniądze na remont zostały pozyskane z Rządowego Programu „Posiłek w szkole i w domu” – mówi dyrektor szkoły **Małgorzata Wronowska**. – Koszt remontu to 100 tysięcy złotych, z czego 20 tysięcy złotych było wkładem własnym. Pozwoliło to na wyremontowanie, po wielu latach, stołówki szkolnej. Ale to nie wszystko, zakres robót obejmował: wymianę starej podłogi i położenie nowych, estetycznych płytek, malowanie ścian, ale także generalny remont rozdzielni oraz rozbiórkę wiekowego pieca kaflowego, który zajmował dużą część przestrzeni kuchni.

Od początku wakacji w stołówce rozpoczął się remont i trwał blisko dwa miesiące. Tyle było pracy. Ale efekt jest znakomity, z czego cieszą się pracujące tam kucharki – **Bernadetta Magiera i Krystyna Michalak**.

– Jesteśmy bardzo zadowolone, w kuchni jest teraz dużo więcej miejsca. Ogromny piec zastąpiły estetyczne i higieniczne metalowe stoły – mówi **Bernadetta Magiera**.

– Cieszy nas radość dzieci, które wchodzi do stołówki. Jest efekt WOW! – dodaje **Krystyna Michalak**.

Kierowniczka świetlicy szkolnej **Renata Krzyżowska**, patrzy na ten remont z perspektywy świetlicy. Cieszymy się, że nasze dzieci będą jadły smaczne obiady w przyjemnym i estetycznym pomieszczeniu. – Na pewno będzie nie tylko smacznie, zdrowo, ale też ładnie. Zauważamy tendencję zwyżkową, jeśli chodzi o ilość korzystających dzieci z 70 do ponad 120 osób.

A co na to wszystko najważniejsi beneficjenci tego remontu. **Martynka Stonoga**, która jest przewodniczącą Samorządu Uczniowskiego, nie ukrywa swojego zadowolenia. **Martynka** była obecna na oficjalnym otwarciu stołówki, przecinała wstęgę razem z **Burmistrzem Wieszołkiem**. Jej opinia, jako reprezentanta uczniów, bardzo nas cieszy.

– Stołówka jest teraz bardzo nowoczesna, podoba mi się wystrój, a najbardziej fajne,

kwadratowe lampy. Są super! – powiedziała mi **Martynka**. – Panie kucharki na pewno będą gotowały jeszcze pyszniejsze obiady. Zauważyłam też, że na obiady chodzi coraz więcej moich koleżanek i kolegów ze wszystkich klas.

Ostatnio, przyszedł z wizytą do naszej szkoły były dyrektor **PSP 1 Eugeniusz Andrzej**

Grajdek, który był pod wrażeniem zmian, które zaszły w placówce. – Szkoła mocno się zmieniła, a stołówka i kuchnia są teraz bardzo nowoczesne – mówi **Grajdek**. – To wspaniałe zmiany na lepsze. Tak trzymać!

Grażyna Świercz

Dożynki w Schodni

W niedzielę 4 września w miejscowości Schodnia zorganizowano tradycyjny „Żniwniak”. To najważniejsze wydarzenie w kalendarzu imprez kulturalnych tego sołectwa. Również w tym roku przygotowano piękną koronę żniwną oraz zadbano o bogaty program artystyczny.

Uroczystości rozpoczęły się od sumy dziękczynnej w intencji rolników i wszystkich mieszkańców wsi, którą odprawił ks. Jan Bejnar. W godzinach popołudniowych zaproszono wszystkich mieszkańców na przekazanie chleba przez starostów dożynek – Teresę i Roberta Spyra na ręce Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka. Zgodnie ze zwyczajem nasz władca oraz pozostali zaproszeni goście – Przewodnicząca Rady Miejskiej w Ozimku Aldona Koczur i Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej w Ozimku Marek Elis sprawiedliwie podzielili go wśród zgromadzonych.

Następnie wszyscy zgromadzili się na sali bankietowej Baru u Gerdy, aby wspólnie biesiadować przy śląskich i niemieckich szlagierach. Dla mieszkańców przygotowano kołacz i kawę, a dla najmłodszych dmuchany plac zabaw oraz

gry, zabawy i słodycze. Wieczorem odbyła się zabawa taneczna z Zespołem Heaven.

Wydarzenie zorganizowano ze środków funduszu sołectkiego wsi Schodnia, przy finansowym wsparciu koła DFK Stara Schodnia.

Sołtys Wsi Julita Widera serdecznie dziękuje wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji wydarzenia.

Marcin Widera

Dożynki parafialne w Szczedrzyku

Tegoroczne Dożynki sołectw Pustków i Szczedrzyk świętowano przez dwa dni. Celebrację rozpoczęto w sobotę, 3 września 2022 roku, wieczorną zabawą taneczną, do której przygrywał zespół REVERS. Z kolei w niedzielny poranek mieszkańcy obu sołectw wzięli udział w uroczystej mszy św. dożynkowej w kościele parafialnym, podczas której rolnicy dziękowali za plony. Po południu przez obie miejscowości przejechał barwny korowód zapraszając mieszkańców Pustkowa i Szczedrzyka do wspólnej zabawy na placu św. Mikołaja.

Biesiadę oficjalnie rozpoczęto od wprowadzenia korony dożynkowej przy akompaniamencie Orkiestry Dętej Szczedrzyk. Następnie sołtys Pustkowa (w tym roku organizacją dożynek powzięło sołectwo Pustków), Norbert Feliks, powitał wszystkich zgromadzonych, w tym m.in.: Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka, Przewodniczącą Rady Miejskiej w Ozimku Aldonę Koczur, radnego miejskiego Marka Elis, a także sołtysa Szczedrzyka Iwonę Feliks-Wójcik. Sołtys przedstawił biesiadnikom także starostów dożynek – Joachima oraz Gabrielę Tararów, którzy uroczystie przekazali Burmistrzowi Ozimka chleb dożynkowy celem podzielenia pomiędzy uczestnikami wydarzenia.

Całość biesiady dopełniła część artystyczna, w której wystąpili: zespół saksofonowy Saxesfull, zespół taneczny Dialog, grający na fletni Pana Daria Noryńska oraz zespół grający na bębnach – Batalá

Polska, a dwudniowa celebrowanie święta plonów zakończyła się również w tanecznym klimacie.

Emilia Jendryassek

Opolskie Spotkania Kresowe

W pierwszych dniach września Grodziec stał centrum IX Opolskich Spotkań Kresowych, które zgromadziły przede wszystkim osoby związane z Kresami, ale także tych, którzy nie znali historii dawnych wschodnich ziem Rzeczypospolitej, a przywiodła ich jedynie ciekawość.

Tęgoroczne spotkania rozpoczęły się w piątek, 2 września, warsztatami kulinarnymi. Głównym celem warsztatów była nauka oraz wymiana doświadczeń związanych z kuchnią kresową. Bohaterami tego dnia były cepeliny – kluski ziemniaczane z twarogowym farszem, jednak nie zabrakło opowieści o pierogach (w często zaskakujących odsłonach), zapiekankach z hryczki (kaszy gryczanej) oraz innych smakowitych potrawach. Stanowisko przy którym zainteresowani, pod okiem **Cecylii Soszki** oraz wsparciu pań z **Parafialnego Zespołu Caritas**, tworzyli specjały kulinarne cieszyło się dużym zainteresowaniem. Frekwencja dopisała – do Grodzca licznie przybyli przedstawiciele zaprzyjaźnionych stowarzyszeń pielęgnujących tradycje kresowe: **Stowarzyszenie Kresowe Strzelec** ze Strzelec Opolskich oraz **Stowarzyszenie Odnowy Wsi Piotrówka** z Piotrówki. Goście tego dnia zwiedzili Kościół p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej i św. Wojciecha, odwiedzili Kalwarię z Pomnikiem Żołnierzy Sybiraków, złożyli kwiaty pod Pomnikiem Wypędzonych. Licznie zgromadzeni Kresowianie dyskutowali, wspominali ziemię swoich ojców, przy wspólnym stole nie mogło zabraknąć dziarskiego odśpiewania „Sokołów”. Było też nostalgicznie i wzruszająco dzięki **Stanisławowi Stadnikowi**, który recytował swoje wiersze emanujące miłością i tęsknotą do ziemi ojczystej pozostawionej na Kresach.

Sobotnie spotkania rozpoczęły się warsztatami wokalnymi, podczas których członkinie **Zespołu Ludowego „Grodziec”**, przy akompaniamencie skrzypiec **Stanisława Bojdunika**, przekazywały umiejętności młodym adeptkom sztuki śpiewaczej. Było głośno i wesoło. Po warsztatach wokalnych przyszedł czas, gdy świetlica wiejska zamieniła się w scenę teatru pantomimy, gdzie młodzież za pomocą gestów opowiadała historię lwowskich Romea i Julii – Balladę o pannie Franciszce. Po zmaganiach teatralnych przyszedł czas na rękodzieło. W godzinach popołudniowych zainteresowani mogli stworzyć element pająka ze słomy (pająk – ludowa ozdoba wnętrz mieszkalnych wieszana na środku izby) lub namalować obraz przestawiający charakterystyczne dla miast kresowych miejsca, takie jak Ostra Brama w Wilnie, Katedra Ormiańska we Lwowie, zamek w Zbarażu czy twierdza w Kamieńcu Podolskim.

Niedzielne obchody rozpoczęły się od mszy świętej dożynkowej oraz w intencji Kresowian, podczas której zebrani wysłuchali słów księdza proboszcza **Zdzisława Banasia** o znaczeniu chleba powszedniego. Po mszy kontynuowano uroczystości pod Pomnikiem Wypędzonych z Kresów, gdzie wśród zgromadzonych obecni byli między innymi Wicestarosta Opolski **Leonarda Płoszaj**, Sekretarz Gminy Ozimek **Barbara Durkalec** oraz Radni Rady Powiatu Opolskiego. Symboliczne kwiaty złożyły delegacje Zarządu i Rady Powiatu Opolskiego, Gminy Ozimek, Sołtysa i Rady Sołeckiej oraz Stowarzyszenia „Nasz Grodziec”. Tę uroczystą część spotkań kresowych uświetniły występy wokalne **Katarzyny Juruć** oraz **Amelii Kity**, które swymi głosami niejednokrotnie wywołały łzy wzruszenia wśród zgromadzonych. Kolejnym istotnym punktem programu było rozstrzygnięcie konkursu plastycznego „Barwne kresy z opowieści dziadków widziane oczyma mojej wyobraźni”. Prezentacja prac, ogłoszenie wyników oraz wręczenie nagród nastąpiło w świetlicy wiejskiej.

IX Opolskie Spotkania Kresowe zakończyły się w godzinach popołudniowych Spacerem z Kulturą Kresową. Był to rodzaj gry terenowej, podczas której uczestnicy mogli zapoznać się z efektami sobotnich warsztatów – np. zaśpiewać wspólnie piosenki, przypomnieć sobie, jeszcze do niedawna często używane słowa gwary kresowej, przysiąc na ławeczce pod barwnymi pająkami ze słomek lub rozpoznać w pracach plastycznych znane miasta i twierdze, które kiedyś były sercem Polski, a dziś znajdują się poza granicami Rzeczypospolitej.

Tęgoroczne IX Opolskie Spotkania Kresowe odbyły się pod patronatem i przy wsparciu **Starosty Opolskiego Henryka Łakwy** oraz **Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka**. Organizatorzy składają serdeczne podziękowania wszystkim zaangażowanym przygotowaniom i przebieg uroczystości. Przedsięwzięcie było współfinansowane z budżetu Gminy Ozimek w ramach otwartego konkursu ofert w 2022 roku.

Łucja Furman

Pożegnali proboszcza ks. Jana Bejnara

Wniedzielę 28 sierpnia podczas sumy podziękowano za 34 lata pracy duszpasterskiej w parafii pw. Matki Bożej Różańcowej w Schodni. To historyczne wydarzenie w dziejach parafii, ponieważ wieloletni proboszcz ks. Jan Bejnar przechodzi na zasłużoną emeryturę.

W parafii nastąpiły również kluczowe kolejne zmiany – będzie zarządzana przez proboszcza parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Ozimku – ks. Mariana Demarczyka, który przejmuje obowiązki proboszcza parafii w Schodni. Już od 24 sierpnia dotychczasowa filia w Nowej Schodni stała się filią parafii w Ozimku.

W uroczystościach uczestniczyli parafianie ze Schodni i Nowej Schodni, poczty sztandarowe i przedstawiciele organizacji działających w parafiach. Podziękowania w imieniu parafian księdzu proboszczowi złożyli Dawid Waloszek, Luiza Strzewiczek i Julita Widera, którzy wręczyli mu kwiaty i upominki.

– To czas, kiedy człowiekowi przychodzi wiele wspomnień, refleksji – zastanowienia nad przemijaniem – wszystko przemija – 34 lata temu – 26 sierpnia przybyłem tu do was (...) Chciałbym Wam moi drodzy z całego serca podziękować za wzajemną współpracę, za życzliwość, za wszystko co od was otrzymałem dobrego, co pozwalało mi utrzymywać się w takim dość można powiedzieć pozytywnym nastroju kapłańskim, że nie na darmo się pracuje, a wy współpracowaliście – tak we wzruszających słowach podsumował swoją pracę duszpasterską ks. proboszcz Jan Bejnar.

Ksiądz Jan Bejnar przyjął święcenia kapłańskie 30 kwietnia 1972 roku. Był wikariuszem w parafii św. Wawrzyńca w Strzelcach Opolskich (1972-1974), św. Michała w Gliwicach (1974-1977), św. Jana Ewangelisty w Paczkowie (1977-1979) oraz św. Zygmunta i Jadwigi Śląskiej w Kędzierzynie-Koźlu (1979-1980). W latach 1980-1988 pełnił funkcje proboszcza w parafii i św. Bartłomieja w Radzikowicach. Natomiast od 27 sierpnia 1988 roku do 24 sierpnia 2022 roku był duszpasterzem parafii pw. Matki Bożej Różańcowej w Schodni. Dnia 9 listopada 2004 r. nadano mu tytuł honorowego dziekana.

Dnia 2 maja br. świętował jubileusz 50-lecia posługi kapłańskiej. W uroczystej mszy św. dziękczynnej uczestniczyli liczni parafianie ze Schodni i Nowej Schodni. Ponadto m.in. kapłani z parafii z naszego dekanatu, zaprzyjaźnieni księża i przedstawiciele sołectw oraz rad parafialnych. Było to piękne zwieńczenie na zakończenie pracy duszpasterskiej ks. Jana Bejnara.

– Naszemu zasłużonemu duszpasterzowi życzymy dużo zdrowia i Błogosławieństwa Bożego. Dziękujemy za te wszystkie wspólne lata poświęcone na rzecz Parafii i Parafian w Schodni. Będzie nam go brakowało. Jako sołectwo zawsze mogliśmy liczyć na jego wsparcie. Czekają nas

duże zmiany, ale jako wspólnota parafialna razem z nowym proboszczem ks. Marianem Demarczykiem sprostamy temu sprawdzianowi – dodaje sołtys wsi Julita Widera.

Ksiądz Jan Bejnar to postać wyjątkowa, która współkreowała nie tylko życie parafii, a także

całej miejscowości na przestrzeni ostatnich lat. Jest osobą życzliwą i niekonfliktową. Otaczał swoich parafian prawdziwą miłością i dzięki niemu każdy czuł się pod opieką dobrego pasterza.

Marcin Widera

Udane odpusty szczedrzyckie

Po dwóch latach pandemicznej posuchy, Szczedrzyk znów rozbrzmiał muzyką, śpiewem i tańcem. A że pogoda dopisała i ludzie stęsknili się za wspólną zabawą w festynowej atmosferze, przez trzy dni na Placu św. Mikołaja było tłoczno, gwarno i wesoło. Szczedrzyckie odpusty, zorganizowane przez Parafialny Zespół Caritas i Radę Parafialną Szczedrzyka, były imprezą pod każdym względem udaną. Swoim patronatem objął ją Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek.

Zaczął się już w sobotę 13 sierpnia wieczorem od tanecznego zawrotu głowy z DJ Wasylem. W niedzielę po południu nastąpiło uroczyste otwarcie festynu, a pod namiotem odbył się dwugodzinny koncert Orkiestry Dętej Szczedrzyk pod kierunkiem **Marka Kulika**. Okazja była szczególna, bo orkiestra świętowała 20-lecie swojej działalności. W tym czasie z grupki muzyków grających na kościelnych uroczystościach, przerodziła się w zespół znany nie tylko w gminie Ozimek, ale i daleko poza nią. Największy rozkwit orkiestry nastąpił w ostatnim 10-leciu, kiedy swym patronatem objęło ją Towarzystwo Przyjaciół Szczedrzyka z przewodniczącym **Kazimierzem Udolfem**, za co szef orkiestry przekazał mu szczególne podziękowania. Z okazji jubileuszu wszyscy obecni, a także byli członkowie orkiestry, do których udało się dotrzeć, otrzymali pamiątkowe statuetki w formie klucza wiolinowego. Podczas koncertu wystąpili również soliści, zarówno członkowie, jak i przyjaciele orkiestry. Gwiazdą niedzielnego wieczoru był **Tomasz Calicki**, a drugi dzień festynu zakończyła zabawa taneczna z zespołem Revers.

W poniedziałek 15 sierpnia – święto Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, w Szczedrzyku obchodzony był odpust parafialny. Przed południem odprawiona została uroczysta suma odpustowa, a po południu odpustowe nieszpory, po których kontynuowano festynową zabawę. Tego dnia zaprezentowała się utalentowana młoda wokalistka **Paulina Paluszczak**, w tanecznych rytmach bawiła widzów formacja taneczna „Salsa – Fuerte”, był czas na ukraińskie melodie, występ **Grzegorza Poloczka** z zespołem, kapeli „Daniec”, a wieczorem – zabawa taneczna z zespołem „Malibu”. Całość prowadził **Marcin Wilczek**, a nagłośnienie zapewnił „Wasył” **Sylwester Dorynek**.

Jak zwykle podczas szczedrzyckich odpustów nie zabrakło innych atrakcji: loterii fantowej z codziennym losowaniem „szczęśliwych niespodzianek”, wesołego miasteczka, stoisk z kawą i domowym ciastem, różnymi przekąskami i napojami, czyli wszystkiego, co niezbędne do dobrej zabawy. Od wielu lat szczedrzyckim odpustom przyświeca hasło „Bawiąc się, pomagasz bliźnim”, a więc i tym razem dochód z festynu zostanie w całości przeznaczony na cele charytatywne, czyli różne formy pomocy świadczonej przez Parafialny Zespół Caritas w Szczedrzyku na rzecz parafian. Przewodnicząca PZ Caritas **Bernadetta Golomb** składa podziękowania wszystkim darczyńcom oraz osobom zaangażowanym w przygotowanie i przeprowadzenie trzydniowego festynu.

Janusz Dziuban

Ruszyły prace nad przebudową ciepłowni

PGKiM wybrało i podpisało umowę z firmą, która wykona dokumentację przebudowy miejskiej ciepłowni.

To strategiczna inwestycja. Pozwoli nam znacznie ograniczyć koszty zakupu węgla, spełniać normy ekologiczne i wytwarzać własny prąd – mówi Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek.

Przebudowa ciepłowni zostanie zrealizowana w ramach projektu „Przebudowa systemu ciepłowniczego miasta Ozimek poprzez zabudowę wysokosprawnej kogeneracji i dostosowanie do warunków systemu efektywnego”. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej (PGKiM) w Antoniowie, odpowiedzialne m.in. za dostarczanie ciepła mieszkańcom gminy Ozimek, pozyskało na nią prawie 26 mln zł dofinansowania z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

– To nasza największa inwestycja obecnie – mówi prezes PGKiM Roland Wrzeciono. – Jej realizacja oznacza uniezależnienie się w dużym stopniu od ogromnych zawirowań na rynku surowców energetycznych, które odczuwamy dziś wszyscy, a także znacznie bardziej ekologiczne funkcjonowanie ciepłowni i produkcję własnego prądu.

Przebudowa będzie realizowana w dwóch etapach. Pierwszy etap obejmie budowę układu wysokosprawnej kogeneracji z zastosowaniem

silnika spalinowego gazowego w istniejącej kotłowni gazowej w Ozimku. Drugi – budowę układu technologicznego do zgazowywania biomasy w budynku kotłowni węglowej. Układ zgazowania będzie przystosowany do wykorzystania dowolnej biomasy.

– Realizacja tego planu inwestycyjnego pozwoli na wykorzystanie różnych rodzajów paliw do produkcji ciepła i energii elektrycznej – mówi Damian Lauer, kierownik Wydziału Ciepłego PGKiM. – Budowa jednostki kogeneracyjnej, wytwarzającej w skojarzeniu ciepło i prąd, oraz instalacji OZE o wymaganej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego mocy, pozwoli nam osiągnąć status efektywnego systemu ciepłowniczego.

Jak mówi Damian Lauer – to etap galaktyczny. Technologia, której jeszcze nie ma w województwie Opolskim i regionie. Co to oznacza? – Po pierwsze odejście od węgla, a po drugie: kogenerację. Czyli oprócz tego, że będziemy produkować ciepło, co już robimy, to będziemy też wytwarzać energię elektryczną – wyjaśnia. – Będziemy więc nie tylko ciepłownią, a elektrociepłownią. A to ma ogromne znaczenie, także w kwestii spełniania bardzo wymagających unijnych wymogów.

Z ultranowoczesnego rozwiązania i jego efektów skorzystają wszyscy mieszkańcy, którym PGKiM dostarcza ciepło. Właśnie ruszyły

prace nad dokumentacją, którą opracowuje firma INWEL sp. z o. o. pod przewodnictwem prof. Zbigniewa Pluteckiego.

– 20 lipca podpisaliśmy umowę na wykonanie koncepcji i kompletnej dokumentacji, czyli projektu i kosztorysu – mówi Roland Wrzeciono. – Dokumentacja powinna być gotowa do końca stycznia 2023 roku. W pierwszym kwartale 2023 roku planujemy przeprowadzić przetarg, w którym wybierzemy wykonawcę modernizacji ciepłowni. Jej przebudowa ma się skończyć w 2025 roku.

Jakie będą jej efekty? W skali roku emisja pyłu zawieszzonego PM ograniczona zostanie o 76% (z 210 t do 50 t), emisja CO² do atmosfery zostanie zmniejszona o 68% (z 20 255 t do 6 432 t), o 50% (z 5500 t do 2750 t) zostanie zmniejszone zapotrzebowanie na węgiel. A poza tym ciepłownia w Ozimku będzie produkować energię elektryczną z biomasy na poziomie 1,725 MWe.

– Modernizacja naszej ciepłowni przyniesie korzystne zmiany ekologiczne dla mieszkańców gminy, ale równie ekonomiczne, zwłaszcza w obliczu obecnej, bardzo trudnej sytuacji na rynkach surowców energetycznych. To kolejny etap zielonej transformacji Gminy Ozimek – podkreśla Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek.

Marcin Widera

Inwestycja jak tor przeszkód

Modernizacja głównej sieci kanalizacji sanitarnej przy ul. Częstochowskiej w Ozimku zmierza ku końcowi. Była to jedna z trudniejszych prac w historii PGKiM. – Stara infrastruktura sprawiła nam wiele problemów, a dla wykonawcy zakończy się karami – mówi prezes Roland Wrzeciono.

Chodzi o wymianę 600 metrów starej, ceramicznej kanalizacji z lat 60-tych ubiegłego wieku na odcinku od wieży ciśnień do ronda przy ul. Powstańców Śląskich w Ozimku. – To była bardzo awaryjna sieć, dlatego musieliśmy ją wymienić – wyjaśnia prezes Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej. – Po zakończeniu tej inwestycji z pewnością poprawi się komfort korzystania z niej.

Ale problemów z realizacją nie brakowało. Modernizacja polegała na wymianie starej, ceramicznej rury 20-centymetrowej średnicy na nową, wykonaną z PEHD o średnicy 22,5 cm. – Dużym wyzwaniem było to, że rura położona była na głębokości od 3 do aż 5 metrów. To prawie tyle, ile mierzą dwie kondygnacje w budynku – wyjaśnia **Roland Wrzeciono**. – A to oznacza ogromne naprężenia gruntu na samą rurę.

Dodatkowo po odkopaniu sieci okazało się, że na tym terenie występuje wysoki poziom wód gruntowych, które trzeba było cały czas odpompowywać, by wykonywać jakiegokolwiek prace. – Firma tego nie przewidziała. Zakupiła

jednak dwa zestawy specjalnych igłofiltrów do osuszania – podaje prezes PGKiM.

Nie był to koniec niespodzianek. – W trakcie inwestycji okazało się też, że stare mapy kanalizacji i wodociągów mają się nijak do rzeczywistości. Sieć wodociągowa biegła faktycznie inaczej niż zaznaczono na mapach. Nie biegła równoległe, tylko przecinała się z siecią kanalizacyjną. Dlatego podjęliśmy decyzję o wymianie 300 metrów tej sieci, bo groziło to ciągłymi awariami – mówi **Roland Wrzeciono**.

Podczas prac odkryto też dwie dodatkowe sieci wodociągowe, których na mapach nie było. – Musieliśmy je odszukać w całości i odciąć od funkcjonującej infrastruktury przy jednoczesnej wymianie przyłączy wodociągowych do budynków wzdłuż ulicy Częstochowskiej. To wymagało czasu, ale było konieczne, by mieć wszystko pod kontrolą, zapobiegać awariom, a w razie czego radzić sobie z nimi sprawnie – dodaje szef spółki. – Aby prace te były jak najmniej uciążliwe dla mieszkańców gminy przeprowadzaliśmy je w nocy.

Wszystko to spowodowało, że modernizacja trwała znacznie dłużej, niż zakładano. – Mamy świadomość, że czasem było to uciążliwe dla mieszkańców. Dlatego, aby zmobilizować wykonawcę do jak najszybszego zakończenia prac, w czerwcu podpisaliśmy porozumienie – mówi **Roland Wrzeciono**. – Wykonawca zadeklarował zakończenie prac do końca sierpnia, na co

się zgodziliśmy, mając na uwadze wszystkie przeszkody, z którymi się mierzył. Nie zakończył tych prac w terminie. Dlatego od 1 września, zgodnie z porozumieniem, naliczane mu są kary: 500 zł za każdy dzień opóźnienia.

Dlaczego nie zerwano umowy z wykonawcą i nie zmieniono go na innego? – Ze względu na koszty. Kolejna oferta w przetargu, w którym wybrano wykonawcę, była o 25 procent wyższa. A gdybyśmy mieli raz jeszcze ogłaszać przetarg, to koszty byłyby ponad dwa razy wyższe – wyjaśnia szef PGKiM.

Zapewnia też, że inwestycja, która zmierza już ku końcowi, znacznie poprawi jakość sieci. – Stare, ceramiczne rury zastąpią nowoczesne z PEHD, znacznie mniej awaryjne. Wokół nich wpompowywany jest pod dużym ciśnieniem Bentonit, czyli specjalny preparat, który nie tylko umożliwi wymianę rur, ale też wypełni przestrzeń dookoła nich i utwardza ją, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie – podkreśla **Roland Wrzeciono**.

Modernizacja sieci na ul. Częstochowskiej sfinansowana została z budżetu Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. w Antoniewie w ramach zatwierdzonego przez Radę Miejską w Ozimku wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń kanalizacyjnych. Jej koszt to nieco ponad **409 tys. zł**.

Marcin Widera

Z wizytą w Rymarzowie

W dniach 2-4 września delegacja z Ozimka odwiedziła miasto Rymarzów. Reprezentacja naszej gminy była liczna – w wizycie wzięli udział seniorzy, przedszkolaki, piłkarze, kręglarze oraz przedstawiciele urzędu i samorządu z Burmistrzem Ozimka Mirosławem Wieszołkiem na czele.

Delegacja rozpoczęła się od uroczystej konferencji, podczas której świętowano jubileusze współpracy partnerskiej z miastami: Ozimek, Krompachy i Schotten. Wystąpienia przedstawicieli władz przypomniły wiele historii przyjaźni międzynarodowej i podkreśliły, że współpraca jest podstawą harmonijnej i silnej Europy. Dla uczestników wydarzenia przygotowano także występ rymarzowskiego chóru, który wykonał kilka pieśni ludowych. Następnie zaproszono wszystkie delegacje do udziału w wieczornym programie artystycznym, podczas którego wystąpiła także Ozimska Orkiestra Dęta.

Sobotni poranek rozpoczął się od zwiedzania ekspozycji Muzeum Miejskiego w Rýmařovie przedstawiającą rozwój przemysłu tekstylnego od XVIII w. do czasów współczesnych. W następnej kolejności delegacja udała się do słynnej Kaplicy Najświętszej Panny Marii (znana także jako Kaple V Lípkách) – eliptyczna świątynia nazywana jest perłą północno-morawskiego baroku. Po południu uczestnicy delegacji wzięli udział w obchodach Dni Drewna, Leśnictwa i Myślistwa, które potrwały do późnej nocy.

Wraz z niedzielnym porankiem nadszedł czas pożegnań z przedstawicielami miasta Rymarzów oraz uczestnikami pozostałych delegacji. Wszyscy wspominali najradośniejsze momenty wizyty i życzyli sobie „do szybkiego zobaczenia”.

Emilia Jendryassek

25 lat Euroregionu Pradziad

Konferencja podsumowująca 25 lat działalności Euroregionu Pradziad odbyła się 8 września 2022 r. w zamku w Mosznej. W okresie 25 lat zrealizowano ogromną ilość projektów – które pokazują, że granica nie jest przeszkodą współpracy pomiędzy Polską i Czechami.

Stowarzyszenie, które powstało ćwierć wieku temu, a dokładnie 2 lipca 1997 r. skupia gminy po polskiej (południe Opolszczyzny) i czeskiej stronie granicy. Gmina Ozimek jest również członkiem, a zarazem wielokrotnym beneficjentem projektów realizowanych na rzecz integracji mieszkańców po obu stronach granicy oraz poprawy infrastruktury turystycznej.

Podczas uroczystej gali **Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek** odebrał Nagrodę Euroregionu Pradziad za wyjątkowy wkład Gminy Ozimek w rozwijanie ponadgranicznych relacji transgranicznych. „Od tego roku w skład Parlamentu – najwyższego organu Euroregionu – które kieruje bieżącą działalnością Euroregionu powołano moją osobę. W najbliższej przyszłości chciałbym zintensyfikować rolę jaką odgrywa samorząd Ozimka w stowarzyszeniu. Odebrana nagroda to wielkie wyróżnienie dla naszego samorządu. Jednak na nagrodę zapracowali wszyscy ludzie, którzy przez te lata tworzyli kontakty i relacje z naszymi obecnymi przyjaciółmi z południa – szczególnie nauczyciele i uczniowie szkół i przedszkoli, sportowcy, strażacy, ostatnio seniorzy oraz samorządowcy” – podsumowuje Burmistrz Ozimka.

Gmina Ozimek pielęgnuje partnerstwo z dwoma samorządami po stronie Czeskiej – z Rymarzowem od 1997 r. oraz z Przerowem od 2010 r. Z pierwszym partnerem świętujemy w tym roku 25-lecie współpracy, które po stronie polskiej podsumowano podczas Dni Ozimka 2022 w czerwcu br., a po stronie czeskiej podczas Dni Rymarzowa we wrześniu.

Marcin Widera

Przedшкоlaki z Ozimka w Rymarzowie

W dniach 02-03.09.2022 r. przedszkolaki wraz z rodzicami oraz personelem PP 2 z Oddziałami Integracyjnymi w Ozimku odpowiedziały na zaproszenie Przedszkola w Rymarzowie i wybrały się na wycieczkę wyjazdową do Czech.

Jak zawsze nasi czescy koledzy powitali nas ciepło i serdecznie przygotowując dla nas wiele atrakcji. Były zajęcia z animatorami i wspólne wypuszczanie w niebo balonów dla uczczenia 25 lat współpracy miast partnerskich oraz słodki poczęstunek.

Zwiedzaliśmy także Muzeum Papiernictwa Papierów Czerpanych, a także uczestniczyliśmy w festynie zorganizowanym z okazji Dni Drewna, Leśnictwa i Myślistwa, na którym dzieci brały udział w różnych grach i zabawach.

Wszyscy wróciliśmy bardzo zadowoleni, a niezapomniane wrażenia będą nam jeszcze długo towarzyszyć.

Katarzyna Kaczmarek

Turniej Partnerski w Rymarzowie

Już na początku roku szkolnego, w dniach 2 i 3 września, uczniowie SP 3 w Ozimku oraz grupa młodych piłkarzy z UKS Athletic, przyjęli wyzwanie od czeskich przyjaciół z Rymarzowa i wyruszyli na sportowe zmagania do Czech.

W trakcie pobytu chłopcy rozegrali towarzyski mecz piłki nożnej, który wygrali koledzy z Rymarzowa. Trener, Patrick Riemann, gorąco zmotywował swoich podopiecznych i zaraz po meczu udało się im pokonać Czechów w dodatkowym konkursie rzutów karnych.

W drugim dniu bawiliśmy się na festynie mieszkańców, który obfitował w atrakcje dla dzieci w każdym wieku. Jednak głównym punktem programu była rywalizacja dzieci w „Grach bez granic”. Każda drużyna wybierała kraj, którego chciała być reprezentantem: byli Czesi, Słowacy, Ukraińcy, Anglicy, Niemcy, Hiszpanie, Polacy. Organizatorzy przygotowali osiem niestandardowych konkurencji, a każda z nich była ściśle związana z konkretnym regionem w Czechach. Niektóre z nich okazały się prawdziwym wyzwaniem dla najmłodszych: pływanie na desce wiosłowej, strzelanie do celu, bieg w taczach czy jazda na „kołobieżkach”. Zawody dostarczyły wiele pozytywnych emocji i jeszcze więcej pozytywnych wrażeń. Na zakończenie dzieci otrzymały pamiątkowe medale i wspaniałe nagrody.

Wszyscy, włącznie z opiekunami – nauczycielami SP 3: **Iwoną Wałęgą-Wójcik**,

Arkadiuszem Wałęgą i Patrickiem Riemannem, bawiliśmy się wyśmienicie.

Serdecznie dziękujemy Burmistrzowi Ozimka za zaproszenie do udziału w wydarzeniu, Joannie Bachłaj za koordynowanie

działań i organizację wyjazdu, Dyrekcji SP 3 oraz Rodzicom Uczniów za zaufanie i wsparcie Dzieciaki.

Iwona Wałęga-Wójcik

200 lat dla Pani Genowefy

Dnia 8 września br. Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek wspólnie z Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w Ozimku Ewą Bronder odwiedzili Panią Genowefę Bekus, która obchodziła 100 rocznicę urodzin. Złożyli jej serdeczne gratulacje, życząc dużo zdrowia, pomyślności oraz jeszcze wielu chwil wśród najbliższych. Jednocześnie wręczyli jubilatce list gratulacyjny oraz piękny kosz upominkowy.

Pani Bekus mimo wielu lat cieszy się dobrym zdrowiem, czego dowiodła w rozmowie z Burmistrzem. Bardzo ucieszyła ją wizyta, w której uczestniczyli również córka i zięć, którzy na co dzień opiekują się nestorką.

Marcin Widera

Festyn Rodzinny w Nowej Schodni

Nawet burza z ulewnym deszczem i gradem nie przeszkodziła w dobrej zabawie na II Festynie Rodzinnym w Nowej Schodni, jaki odbył się w sobotę 10 września na terenie Szkoły Podstawowej nr 2. Organizatorem imprezy, na której bawili się zarówno mieszkańcy jak i zaproszeni goście, było Stowarzyszenie Nasza Nowa Schodnia, Koło DFK i SP nr 2 w Ozimku.

Festyn odbył się pod Patronatem Honorowym Marszałka Województwa Opolskiego **Andrzeja Buły** i Burmistrza Ozimka **Mirosława Wieszołka**, a wśród zaproszonych gości byli: Wicestarosta Opolski **Leonarda Płoszaj**, burmistrz Ozimka i jego zastępca **Andrzej Brzezina**. Nad całością czuwał prezes Stowarzyszenia **Grzegorz Filipek**, wspomagany przez dyrektora **Wiesława Misia** i grono pedagogiczne SP nr 2, a imprezę prowadził niezastąpiony **Marcin Wilczek**.

Najpierw na scenie występowały uczniowie klas I, II i III Szkoły Podstawowej 2, a gwiazdami festynu byli **Karolina Trela** oraz **Mirek Szoltysek** z zespołem, którzy żywiołowymi i pełnymi humoru występami rozbawili zebraną pod namiotem publiczność. Na boisku rozegrano II Mecz Przyjaźni – tym razem pomiędzy drużyną Pomologii Prószków pod patronatem Starosty Opolskiego **Henryka Lakwy**, a reprezentacją Stowarzyszenia Nasza Nowa Schodnia. Mecz zakończył się wysokim zwycięstwem gości, ale nie o wynik tu chodziło lecz o dobrą sportową zabawę. Pamiątkowe puchary oraz medale wręczyli więc obu drużynom i zawodnikom wicestarosta Leonarda Płoszaj wraz z Burmistrzem Ozimka Mirosławem Wieszołkiem.

Jedną z wielu atrakcji festynu była loteria fantowa i licytacja piłek z autografem Waldemara Soboty na rzecz szkoły, a także dwóch piłek z podpisami Waldka i koszulek piłkarskich: KS Małapanew Ozimek, Napoli oraz koszulki z podpisem Manuela Neuera ufundowanych przez dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Ozimku **Arkadiusza Banika** dla uczennicy SP nr 2 **Oliwki Janerki** na zakup nowego wózka. Licytowane kwoty były wysokie, a pierwszą piłkę wygrała pani Leonarda Płoszaj, która po wpłaceniu zadeklarowanej kwoty, przekazała ją organizatorom do ponownej licytacji.

Dla dzieci były darmowe dmuchańce, mydlane bańki i malowanie twarzy, a imprezę zakończyła wieczorna zabawa taneczna z zespołem Voyager. Organizatorzy gorąco dziękują panom, którzy rozkładali namioty i ustawili ławo-stoły oraz wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób pomogli przy organizacji festynu, a uczestnikom składają podziękowania za świetną atmosferę. Dziękują również Firmie BomBelek, Firmie Saphira – malowanie twarzy, OSP Schodnia, Bunker Paintball i już dziś zapraszają za rok, na III Festyn Rodziny w Nowej Schodni.

Janusz Dziuban

270 lat osadnictwa w Grodźcu

Grodzic jest wsią specyficzną, powstał bardzo późno (25 września mija 270 lat od jego założenia), zbudowany przez osoby urodzone w północnych Czechach, które przybyły tu w wyniku prześladowań religijnych, zaś od 1945 r. jest zamieszkały przez inną grupę regionalną, wypędzoną z dalekiej Małopolski Wschodniej i zmuszoną do osiedlenia tu w wyniku decyzji politycznych. Na podstawie dostępnych publikacji, w tym przede wszystkim prac *Edity Štěřikovej* możemy prześledzić życie Czechów, założycieli i pierwszych mieszkańców wsi.

Opowieść o przyczynach założenia wsi należy jednak rozpocząć wcześniej. Mianowicie od reformatora Kościoła katolickiego Jana Husa, który chcąc zmienić Kościół katolicki naraził się wielkim tego świata i został 6 lipca 1415 r. spalony na stosie. Zwolennicy jego nauk utworzyli ruch religijny i polityczny zwany husytyzmem. Jednym z odłamów radykalnych, który wyodrębnił się z tego ruchu w osobny Kościół była Jednota Braci Czeskich. W 1548 r. król czeski Ferdynand I Habsburg nakazał wszystkim Braciom Czeskim przejście na katolicyzm lub opuszczenie kraju. Tak rozpoczęły się prześladowania za wiarę. Jednak największym ciosem, który spadł na husytów była klęska, którą ponieśli niedaleko Pragi na Białej Górze (1620 r.). Od tego czasu zwycięzcy Habsburgowie rozpoczęli rekatolizację kraju i jeszcze silniejsze prześladowania innowierców. Część z nich przechodziła na katolicyzm, inni ratowali się ucieczką. Uciekano najczęściej na Śląsk, który po wojnach śląskich znalazł się w granicach Prus, gdzie wyznanie mieszkańców nie było tak ważne. Uciekano, lecz uciec nie było łatwo. E. Štěřiková przytacza fragment listu pastora Figulusa „w tych dniach z Czech przybyły dwie rodziny z dziećmi. Łącznie 12 osób. Uchodźcy chcieli zabrać ze sobą bydło i wozy. Ktoś ich zdradził. Byli ścigani i złapani przez oprawców. Musieli wszystko zostawić”. Pomimo trudności husyci uciekali z Czech na Śląsk w nadziei na wolność wyznania religijnego. W połowie XVIII w. w ramach tzw. kolonizacji fryderycjańskiej (zainicjowanej przez Fryderyka II zwanego Wielkim) Czesi masowo zaczęli przybywać na Śląsk, gdzie osiedli najpierw w Ziębicach i Strzelinie, następnie zaś zakładali nowe wsie, m.in. Lubienię, Gęsiniec, czy Grodziec.

Pierwsza grupa osadników, która przybyła do Grodźca pochodziła z północnych Czech. Każda z 33 rodzin, otrzymała 4,5 ha ziemi, drewno na budowę domu, niewielkie wsparcie finansowe i zwolnienie z podatków na 10 lat, zaś mężczyźni zapewnienie, że nie będą zmuszani do służby wojskowej. Co istotniejsze, nowym mieszkańcom zapewniono

wolność religijną i możliwość posługiwania się językiem czeskim. Otrzymali oni także pozwolenie na budowę browaru, winiarni oraz młyna; czynsz dzierżawny miał być przeznaczony na utrzymanie szkoły, plebanii oraz na pensje dla nauczycieli. Na cześć Fryderyka I wieś nazwano Friedrichsgrätzem (czes. Bedřichův Hradec). Pomimo udogodnień jakie otrzymali nowi mieszkańcy, organizacja nowej wsi i życie w niej było bardzo ciężkie. Wiązało się to przede wszystkim z przystosowywaniem terenów leśnych do celów mieszkalnych. Dużym zmartwieniem mieszkańców była jałowa gleba, której uprawa nie wystarczała do wyżywienia rodziny. Normą było, że jeżeli zasieje się sześć worków zboża, zbierze się dziewięć worków. Tym niemniej wieś rozwijała się, od 1754 r. miała swojego pastora, był nim Jan Ondrej Stetina, zaś cztery lata później

wybudowano drewniany kościół z dachem gontowym. Materiał na jego budowę pochodził z darów. Kościół stał w środku wsi, nie posiadał organów, zaś zwołujący ludzi dzwon był tak mały, że głos jego nie docierał na krańce wsi. Pod koniec XVIII w. było w Friedrichsgräetz 100 domów i 469 mieszkańców, zaś w 1845 r. – 162 domy z 1117 mieszkańcami, 48 mężczyzn zajmowało się szewstwem, 31 utrzymywało się z tkania bawełny i lnu, 20 tkaczy pracowało przy krośnie tkackim. Wieś była przeludniona, w 1831 r. pastor Peter Schikora pisał, że w 101 lichych domach mieszka 817 osób. Trzeba dodać, że większość domów była drewniana, kryta strzechą i mała, dom składał się często jedynie z jednego pokoju, komory i stajni. Dodatkowo, domy te prócz funkcji mieszkalnej pełniły też rolę warsztatów tkackich, szewskich czy kra- wieckich, które mieściły się w jednym pokoju,

w którym też gotowano i spano. Niektórzy wynajmowali komory osobom niemającym swego domu, tzw. komornikom. Z powodu przeludnienia szukano nowych miejsc, gdzie można by zamieszkać. W 1832 r. 60 rodzin osadników czeskich wyjechało z dzisiejszego Grodzca do nowo zakładanej wsi Petersgrätz (dzisiejsza Piotrówka). Na początku XX w. kolejne 63 rodziny grodzieckie zamieszkały we wsi Wilhelmshort (dzisiejsza Bzinica Nowa). Paradoksalnie, nowe oblicze wsi nadały dwa pożary, 1894 r. spłonęła prawie czwarta część wsi, zaś 10 lat później kolejnych 110 domów. Od tego czasu zaczęto budować domy murowane (ostatni dom kryty strzechą został rozebrany w 1945 r. przez nowych mieszkańców wsi). Nowy kościół został wybudowany w 1890 r., nowa szkoła w 1895 r., zaś plebania w 1906 r.

Sytuacja husytów czeskich i ich przywiązanie do tradycji zmieniały się stopniowo. Początkowo posługiwali się oni jedynie językiem czeskim. Do 1830 r. w szkole używany był tylko język czeski. Później, pomimo protestów, wprowadzono niemiecki, choć dzieci w domach mówiły po czesku i z reguły go nie znały. Podobnie było w kościele, do 1875 r. używany był w nim tylko język czeski. Potem, na polecenie władz najpierw cztery razy w roku odprawiano po niemiecku, później naprzemienne, a wreszcie od 1938 r. pozwalano używać jedynie języka niemieckiego. Starali się także przez długi czas tworzyć zamknięte grono, żeniono się między sobą i wiele osób we wsi było między sobą spokrewnionych. Poczucie wspólnoty sprzyjało też używaniu języka czeskiego.

Język niemiecki i identyfikacja z Niemcami stawały się jednak coraz powszechniejsze, zwłaszcza w najmłodszym pokoleniu mieszkańców wsi. Podczas powstań śląskich walczyli oni po stronie niemieckiej (m. in. z powstańcami z Krasiejowa), zaś podczas plebiscytu opowiedzieli się prawie w całości za przynależnością Śląska do Niemiec (w naszej gminie za Polską głosowali mieszkańcy Szczedrzyka i Chobia). W okresie międzywojennym i podczas II wojny światowej również okazywali przywiązanie do Niemiec. Przywiązanie, warto dodać, nagradzane przez państwo, w czasie II wojny światowej tutejsi gospodarze korzystali z niewolniczej pracy Polaków.

Po zakończeniu wojny i klęsce Niemiec spoleczność czeska w Grodzcu przestała istnieć. Mieszkańcy uciekli przed frontem, zostawiając puste domy. Później wyjechali do Czech i najczęściej stamtąd do Niemiec. W niemieckiej Wikipedii znaleźć możemy sylwetki dwóch mieszkańców Friedrichsgraetzu, faszysty Gerharda Utikala i komunisty Fritza Streltza.

W kwietniu 1945 r. przybył do wsi transport Polaków wypędzonych z okolic Lwowa.

Cdn.

Plastyczna pocztówka z wakacji

Podczas tegorocznych Letnich Atrakcji organizowanych pod koniec lipca, przez ozimski Dom Kultury, młodzież gminy Ozimek miała możliwość uczestniczenia w warsztatach, które poruszały się po plastycznych obszarach życia.

Warsztaty składały się z dwóch części. Pierwszą z nich poprowadził doświadczony pedagog i anglista, spotkanie nie dotyczyło jednak nauki języków. Na zajęciach Anna Piekarczyk, bo o niej mowa, próbowała zarazić uczestników swoją wieloletnią pasją – scrapbookingiem. **Scrapbooking** jest sztuką ręcznego tworzenia i dekorowania albumów ze zdjęciami i pamiątkami rodzinnymi. Nazwa pochodzi od ang. *scrapbook*, oznaczającego taki album. Natomiast sam wyraz *scrap* oznacza skrawek.

Uczestnicy wykorzystując przekazaną im wiedzę spróbowali otworzyć swoją wyobraźnię i stworzyć piękne kartki okolicznościowe. Wykorzystali do tego przygotowane wcześniej wytłoczone elementy papieru, pieczątki, ścinki kolorowych ozdobnych papierów, małe sztuczne lub suszone kwiaty. Wszyscy pracowali z takim zafascynowaniem, iż zapomnieli o przerwie i czekającym na nich poczęstunku, a jedyne co ich ograniczało to format kartki.

Druga część warsztatów również dotyczyła kartek, wykonanych jednak bardziej tradycyjną metodą. Zajęcia prowadzone były przez **Agnieszka Jarocką**, pedagoga specjalizującego się w dziedzinie grafiki warsztatowej. Młodzież mogła poznać dawne metody druku ilustracji, jaką był drzeworyt, a w późniejszej wersji linoryt. By nie ułatwiać uczestnikom zadania, prowadząca poszerzyła warsztaty linorytu o technikę „traconą”, co zapewniało możliwość użycia więcej niż jednego koloru. Technika jest procesem długotrwałym i wymagającym dyscypliny. Pierwszym ważnym krokiem jest projekt z zaznaczonymi podziałami kolorów, których chcemy użyć w naszym linorycie. Następnie przenosimy projekt na matrycę (linoleum lub płytę drewnianą). Pamiętajmy o odbiciu lustrzanym!

W pierwszym etapie pracy nad matrycą, wycinamy wszystko to co ma być białe. Następnie nadajemy na matrycę pierwszy kolor z naszego projektu (zazwyczaj najjaśniejszy) i od razu odbijamy pełen nakład (gdyż nie będzie już możliwości dobitcia tej matrycy). Następnie wycinamy wszystko to co ma pozostać białe oraz najjaśniejsze (biały i nasz pierwszy kolor) i przechodzimy do drukowania drugiego koloru. Tutaj najważniejsze jest, aby trafić matrycą dokładnie w to samo miejsce co poprzednio.

Proces jest żmudny, ale efekty końcowe warte są tej ciężkiej pracy. Po wyschnięciu farby, kartkę można zaadresować i wręczyć lub wysłać osobie nam bliskiej, która po odczytaniu wiadomości może zawiesić kartkę w ramce, gdyż nie jest to zwykła kartka pocztowa, a małe dzieło sztuki.

Zajęcia były bezpłatne dla uczestników dzięki dofinansowaniu otrzymanemu od Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej w Ozimku, za co serdecznie dziękujemy.

Agnieszka Jarocka

Od rozśpiewki do mp3

Dnia 25 lipca odbyły się warsztaty wokalne w ramach „Letnich atrakcji” Domu Kultury w Ozimku. Wśród uczestników było 19 dzieci w wieku 7-15 lat: kilkoro członków zespołu Power of Sound oraz wielu młodych adeptów, dotąd niezwiązanych z muzyką. Młodzież przybyła z różnych zakątków gminy i powiatu, pojawili się nawet goście z dalszych stron Polski.

Cóż można stworzyć w zaledwie 4 godziny, nie znając możliwości wokalnych, wrażliwości muzycznej i potencjału twórczego uczestników?

Można poprzez twórczą zabawę i odpowiednie warunki, w których młody człowiek czuje się artystą, wykreować coś trwałego i namacalnego: dzieło, za które każdy z twórców bierze odpowiedzialność, a efekty pracy może podziwiać wiele osób.

Warsztaty przebiegały w luźnej i twórczej atmosferze: młodzież miała okazję poznać, jak wyglądają przygotowania oraz sam proces nagrywania muzyki, poznać swoje możliwości wokalne, poprzez odpowiednie rozgrzanie aparatu głosowego i przydział do konkretnych głosów. Były ćwiczenia i rozśpiewki, było śpiewanie w wielogłosie, była praca z mikrofonem i przede wszystkim praca zespołowa, która ma wielką wartość emocjonalno-społeczną. Był też czas na integrację i zabawę.

Młodzi ludzie byli niezwykle zdyscyplinowani i z wielkim zaangażowaniem współpracowali, ciesząc się z bieżących efektów. Samodzielnie potrafili ocenić jakość swojej pracy i zdecydować o możliwościach jej poprawy, w celu uzyskania satysfakcjonujących rezultatów.

Celem warsztatów było stworzenie mini produkcji utworu muzycznego, pod roboczym tytułem: „Od rozśpiewki, do mp3”. Udało się nawet więcej, bowiem powstał teledysk, złożony

z filmików nagrywanych telefonem oraz zdjęć autorstwa **Szymona Początk**a.

Nagraniami dźwięku i wideo, a następnie miksowaniem audio i montażem filmu zajmował się **Andrzej Wilczyński**, natomiast warsztaty wokalne przeprowadziła **Agnieszka Wilczyńska** – opiekun zespołów Power of Sound, działających w Domu Kultury w Ozimku.

Agnieszka Wilczyńska

Co? Gdzie? Kiedy? W październiku 2022

DOM KULTURY ORAZ MIEJSKA I GMINNA BIBLIOTEKA PUBLICZNA W OZIMKU				
DATA	GODZ.	MIEJSCE	NAZWA IMPREZY	ORGANIZATOR
04.10 (wtorek)	10:30	Dom Kultury w Ozimku, sala kameralna	Spotkanie autorskie z Joanną Jaks	MiGBP w Ozimku
5.10 (środa)	11:00 – 13:00	Dom Kultury w Ozimku, sala kameralna	Warsztaty biżuteryjne w ramach Szkoły SuperBabci i SuperDziadka	Dom Kultury w Ozimku Carbon Plast
08.10 (sobota)	8:00 – 12:00	Dom Kultury w Ozimku	Dyżur biblioteczny	MiGBP w Ozimku
	10:00 – 11:00	Hol Domu Kultury w Ozimku	Warsztaty artystyczne „Biżuteria z modeliny – kolorowe lizaki” dla dzieci od 7 lat. Koszt: 35,00 zł, zapisy pod nr tel. 794 344 056	Mintique Justyna Gawrońska Dom Kultury w Ozimku
14.10 (piątek)	9:00 – 12:00	Plac przed Domem Kultury	Akcja poboru krwi	Klub Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża im. prof. Ludwika Bierkowskiego przy Hucie Małapanew
15.10 (sobota)	19:00	Plac przed Domem Kultury	Plenerowy koncert Ozimskiej Orkiestry Dętej „Przed kartofela”	Dom Kultury w Ozimku
21.10 (piątek)	17:00 – 22:00	Dom Kultury w Ozimku, sala taneczna	Biesiada przy blasku świec dla członków zespołów ludowych	Dom Kultury w Ozimku
27.10 (czwartek)	9:00	Dom Kultury w Ozimku	Międzyszkolny konkurs KLIP-KLAPS na najlepszą sceniczną interpretację Piosenki filmowej	Burmistrz Ozimka Dom Kultury w Ozimku

Wakacyjne przygody z robotyką, logiką i chemią

Dom Kultury w Ozimku wraz ze Szkołą Matematyczną „Delta” w każdy wtorek sierpnia proponował zajęcia kreatywno-naukowe dla dzieci.

Uczestnicy mieli okazję poznać roboty (ozobot, Genibot) i z ich pomocą tworzyć gry i poznawać podstawowe elementy robotyki. Kolejne spotkanie było okazją na sprawdzenie swojej wyobraźni i zręczności tworząc postaci z bajki w wymiarze 3D a wszystko to przy pomocy magicznych długopisów. Na tym nie koniec, gdyż w następnym tygodniu dzieci mogły poczuć się

jak prawdziwi naukowcy. Zaproponowane zajęcia chemiczne przyniosły wszystkim wiele radości i ekscytacji. Podczas zajęć uczestnicy nie tylko poznali pojęcia piasku nieNewtonowskiego i jego zasady, ale również działanie kwasu. Efektem były spektakularne wybuchy i strumienie lawy oraz samodzielne eksperymenty wykonywane pod czujnym okiem prowadzących. Miłośnicy klocków LEGO również znaleźli coś dla siebie i mieli okazję stworzyć własnego robota. Na zakończenie dla fanów Minecrafta odbyły się zajęcia podstaw programowania.

Wakacyjne zajęcia dały podstawę do poszerzenia oferty Domu Kultury właśnie o robotykę, która już od września rozpoczęła swoją działalność. Nie zapominamy również o uczniach przygotowujących się do egzaminów, dla nich już od października ruszą zajęcia przygotowujące do egzaminów z matematyki.

A my zachęamy do udziału we wszystkich sekcjach Domu Kultury, każdy znajdzie coś dla siebie.

Romana Klimek

Nowi nauczyciele mianowani w Gminie Ozimek

Na krótko przed rozpoczęciem roku szkolnego 2022/2023, uroczyste ślubowanie złożyły trzy nauczycielki uczące w ozimskich szkołach, które od pierwszego września będą towarzyszyć swoim uczniom już jako nauczyciele mianowani. Burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek w imieniu swoim i mieszkańców Gminy złożył nauczycielkom gratulacje i życzył dalszych sukcesów zawodowych.

Joanna Mordak jest nauczycielką języka angielskiego w Szkole Podstawowej nr 2 w Ozimku, pełni też funkcję wychowawczynie klasy piątej. Na co dzień stara się by przyswajanie języka obcego odbywało się w przyjemnej atmosferze, a dzieci rozwijały w sobie poczucie wartości, pozytywne podejście do życia, otwartość na wyzwania, empatię oraz krytyczne myślenie. Praca z dziećmi i młodzieżą jest dla niej źródłem inspiracji i satysfakcji. W wolnym czasie lubi relaksować się przy ciekawej książce, zabawnym filmie, wpadającej w ucho muzyce lub spędzając czas aktywnie na świeżym powietrzu.

Kamila Słowik od siedmiu lat jest związana ze Szkołą Podstawową nr 2 w Ozimku. Spełnia się w niej jako logopeda, polonista i oligofrenopeda, jest także wychowawczynią klasy ósmej. Pracę w szkole traktuje jak pewnego rodzaju misję. Czuje, że swą pracą wpływa na wychowanie oraz kształtowanie się umysłów młodego pokolenia. Swą postawą inspiruje swoich uczniów, zachęca ich do podejmowania nowych wyzwań i poszukiwania pasji. Wspiera swoich podopiecznych w ich osobistych wyborach. Stawia na kreatywność, otwartość i indywidualne podejście do procesu nauczania. W wolnych chwilach angażuje się w akcje charytatywne, maluje, śpiewa i dużo czyta gdyż, jak kiedyś powiedziała nasz noblistka – Wisława Szymborska “czytanie książek to najlepsza zabawa jaką sobie ludzkość wymyśliła.”

Aneta Woźnica pracuje w Publicznej Szkole Podstawowej nr 1 w Ozimku, gdzie uczy dzieci edukacji wczesnoszkolnej, niemieckiego jako języka mniejszości narodowej oraz informatyki. W tym roku ukończyła studia podyplomowe z pedagogiki korekcyjnej. Swoją pracę traktuje z wielką pasją i zaangażowaniem. Prywatnie jest mamą dwóch córek i wielbicelką zwierząt. W wolnej chwili lubi grać z córką na X-boxie i czytać książki.

Wszystkie wymienione wyżej panie dowodzą swego zaangażowania podczas codziennej sumiennej pracy w kształtowaniu umysłów dzieci i młodzieży, za co zyskują wdzięczność nie tylko swoich uczniów, Gratulujemy!

Łucja Furman

Awanse zawodowe w PSP1 Ozimek

W czasie wakacji dwie nauczycielki z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 1 w Ozimku uzyskały kolejny stopień awansu zawodowego nauczycieli. Były to panie **Alesia Asmushkina** i **Aneta Woźnica**. Gratulujemy serdecznie!

Alesia Asmushkina odebrała nominację z rąk Opolskiego Kuratora Oświaty **Michała Sieka**. Po egzaminie w kuratorium, gdzie przedstawiła swój dorobek zawodowy, swoje dokonania i pracę włożoną w kształcenie dzieci – uzyskała stopień nauczyciela dyplomowanego.

– Bardzo lubię swoją pracę, ponieważ jest to moją pasją, z której czerpię dużą satysfakcję, szczególnie kiedy moi uczniowie robią widoczne postępy, komunikując się z innymi ludźmi w języku obcym lub osiągają wysokie wyniki podczas egzaminu i na konkursach – mówi pani Asmushkina.

Ta pasja ma przełożenie na wyniki i wiedzę dzieci, gdyż od roku 2020 **Alesia Asmushkina** angażuje uczniów naszej szkoły w projekty programu eTwinning, który wspomaga europejską współpracę szkół przy pomocy mediów elektronicznych. Zrealizowała wraz z uczniami 6 międzynarodowych projektów, z których aż cztery uzyskały Krajową Odznakę Jakości oraz jeden Europejską Odznakę Jakości. Na etapie gminnym Wojewódzkiego Konkursu z Języka Angielskiego uczniowie PSP 1 co roku tworzą czołówkę z najwyższymi wynikami. W ubiegłym roku jej uczeń uzyskał tytułu laureata i godnie reprezentował nie tylko naszą szkołę, lecz całą gminę, ponieważ na przestrzeni 5 lat uczniom z Gminy Ozimek nie udawało się zająć tak zaszczytnego miejsca.

Pani Asmushkina zna świetnie aż pięć języków obcych, dlatego też w roku 2021/2022 została koordynatorem regionalnym Ogólnopolskiego Konkursu Języka Niemieckiego „Lust auf Lesen – Radość z czytania”. Jest też aktywnym członkiem Polskiego Stowarzyszenia Nauczycieli Języka Niemieckiego.

– Na swoich zajęciach korzystam z nowoczesnych technologii, które łączę z tradycyjnymi metodami, staram się wymyślać co raz to nowsze, ciekawe formy pracy. Cenię dobry kontakt z uczniami, ponieważ również dużo uczę się od nich. Jak powiedział Paulo Coelho „Gdy uczeń osiąga coś dzięki nauczycielowi, nauczyciel również czegoś się uczy” – dodaje pani Asmushkina.

Pani **Aneta Woźnica** jest absolwentką magisterskich studiów na WSZiA w Opolu na kierunku pedagogiki wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Podyplomowo ukończyła informatykę oraz terapię pedagogiczną. W Jedyńce pracuje jako nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej oraz germanistka od siedmiu lat.

W sierpniu uzyskała stopień nauczyciela mianowanego i złożyła uroczyste ślubowanie, otrzymując gratulacje z rąk Burmistrza Ozimka Mirosława Wieszołka.

– W swojej pracy staram się na bieżąco szukać nowych, interesujących rozwiązań oraz być wsparciem dla wszystkich uczniów, również starszych. Na lekcjach stosuję różne formy i metody pracy – mówi pani Woźnica. – Najmłodszy uczniowie uczą się przez zabawę, jednocześnie wplatając w naukę nowoczesne techniki multimedialne oraz elementy programowania. Zależy mi na tym, aby każdy uczeń czuł się ważny i doceniony. Zawsze doceniam ich pracę, zaangażowanie i kreatywność. Najlepszą nagrodą są uśmiechy na ich twarzach i miłe słowa.

Pani Woźnica w szkole pełni także rolę opiekuna Samorządu Uczniowskiego oraz Wollontariatu. Dzięki temu, wspólnie z uczniami, robią coś dobrego dla innych, zachęcając ich do licznych działań. W szkole odbywają się liczne akcje charytatywne, m.in. „Bieg w piżamach”.

A co planuje pani Woźnica na ten rok? – Organizuję „II charytatywny Bieg w piżamach” oraz projekty „Cztery pory roku w mojej miejscowości” czy „Europa i ja”.

Życzymy powodzenia nauczycielkom „Jedynki - szkoły dobrych relacji” – **Alesii Asmushkinie** i **Anecie Woźnicy**. Bardzo cieszymy się z Waszych sukcesów i serdecznie gratulujemy!

Grażyna Świercz

Nowy rok szkolny w Zespole Szkół

Nowory rok szkolny 2022/2023 zainaugurowaliśmy jak za dawnych dobrych lat – czyli w ozimskim Domu Kultury. Tegoroczna inauguracja była bardzo szczególna, gdyż pożegnaliśmy dotychczasowego dyrektora Zespołu Szkół w Ozimku pana Dariusza Bigasa, który postanowił odpuścić po intensywnym, dwudziestoletnim okresie kierowania placówką.

Podczas uroczystości wicestarosta pani **Leonarda Płoszaj** podziękowała za włożony trud w kierowanie i rozwój szkoły, gratulowała osiągnięć i przekazała podziękowania dla pana **Dariusza Bigasa** od władz Powiatu Opolskiego, wręczając okazjonalną nagrodę Starosty Opolskiego. Jednocześnie przywitano nowego dyrektora **Tomasza Ciekalskiego** – dotychczasowego wicedyrektora szkoły. Nowy dyrektor przedstawił zebranej społeczności szkolnej panią **Małgorzatę Winnik**, która została powołana na stanowisko wicedyrektora naszego Zespołu Szkół.

Nowy rok szkolny jest zawsze czasem wielkich wyzwań, ambitnych planów i ciężkiej pracy, by osiągnąć wymarzony cel. To czas przygotowań egzaminów maturalnych, egzaminów zawodowych. Możemy pochwalić się wieloma

sukcesami – wysoką zdawalnością egzaminów, sukcesami naszego technikum w rankingach krajowych i wojewódzkich, wspaniałymi, pełnymi ambicji uczniami i nauczycielami, którzy kompilują całość, by wspólnie osiągnąć

zamierzone cele. Z nowym rokiem życzymy całemu naszemu Zespołowi osiągnięcia sukcesów i spełnienia postawionych celów.

Tomasz Ciekalski

Tomasz Ciekalski nowym dyrektorem w ZS Ozimek

Jest absolwentem ozimskiego technikum, ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Opolu na kierunku wychowanie techniczne oraz podyplomowo informatykę na Uniwersytecie Opolskim i zarządzanie w oświacie. Jest nauczycielem z ponad 30-letnim stażem pracy, związanym najpierw ze Szkołą Podstawową nr 1 w Ozimku, a od roku 1999 z ozimskim Zespołem Szkół, gdzie od 2003 roku pełni funkcję wicedyrektora.

Ze względu na wykształcenie i swoje pasje podejmował działania innowacyjne z zakresu technik IT, pilotując powstawanie nowych kierunków kształcenia w Zespole Szkół w Ozimku (technik informatyk, technik fotografii i multimediiów). Aktywnie współpracuje z instytucjami wspierającymi pracę szkoły w zakresie pozyskiwania środków unijnych na modernizację, wyposażenie oraz tworzenie pracowni zawodowych i egzaminacyjnych. Promuje szkołę w mediach społecznościowych i czasopiśmie, w tym na łamach Wiadomości Ozimskich.

Gratuluując objętego stanowiska, nowemu dyrektorowi Zespołu Szkół w Ozimku życzymy spełnienia zawodowych planów i zamierzeń związanych z działalnością szkoły i jej dalszym rozwojem, zgodnym z oczekiwaniami uczniów i potrzebami stale zmieniającego się rynku pracy.

Janusz Dziuban

Memoriał Waldemara Konieczki w PZW Jedlice

Pamięć zmarłego wiosną tego roku prezesa Koła PZW „Jedlice” Waldemara Konieczki wędkarze uczcili udziałem w gruntowych zawodach kołowych zaliczane do cyklu Grand Prix. Memoriał Waldemara Konieczki odbył się w dniu 8 sierpnia.

Tym razem zawodnicy rywalizowali na akwenie położonym przy ośrodku wypoczynkowym „Bajka” w Groźcu. Pogoda dopisała, lecz ryby nie chciały współpracować. Kluczowymi gatunkami dającymi zwycięstwo okazały się karpie, choć niektórzy zbudowali wynik i na drobniejszej rybie. Uzyskane wyniki: 1. Dominik Stotko – 6 240, 2. Łukasz Jantos – 5 600, 3. Andrzej Kowalik – 2 700, 4. Alfred Fuhl – 2 580, 5. Krzysztof Pałka – 980, 6. Adam Halupczok – 940, 7. Mariusz Mularczyk – 860, 8. Janusz Mularczyk – 460, 9. Adrian Wazzecha – 320, 10. Emanuel Lyp – 240 pkt.

W dniu 3 lipca, na nadzwyczajnym walnym zebraniu wyborczym, wędkarze z Koła PZW Jedlice dokonali wyboru nowego prezesa. Został nim Michał Kowalski, pod którego kierunkiem działa obecnie Zarząd Koła.

Janusz Dziuban

II Memoriał Jana Labusa

Zmarły w 2019 roku burmistrz Ozimka Jan Labus był w młodości czynnym piłkarzem, a po zakończeniu kariery zawodniczej grał w zespole oldboyów All Stars Szczedrzyk, uczestnicząc w wielu towarzyskich turniejach piłkarskich. Dla uczczenia jego pamięci, Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Ozimku już po raz drugi zorganizował turniej piłki nożnej oldboyów – Memoriał Jana Labusa, rozegrany 13 sierpnia na boisku piłkarskim KS Szczedrzyk.

W turnieju wzięły udział cztery zespoły oldboyów z gminy Ozimek oraz gościnnie Quo Vadis Makoszowy z Zabrze. Grano na dwóch boiskach systemem „każdy z każdym”, 1x15 minut. Po raz drugi zwycięzcą memoriału został KS Krasiejów, drugie miejsce zajął All Stars Szczedrzyk, trzecie LZS Grodziec, czwarte Quo Vadis Makoszowy i piąte Orlik Ozimek. A ponieważ chodziło głównie o dobrą zabawę na boisku, wszystkie drużyny otrzymały puchary „za udział”, które wręczył kapitanom burmistrz Ozimka Mirosław Wieszołek. Statuetki otrzymali również sędziowie: Sławomir Genda i Patrick Riemann. Turniejowi, który zakończył się spotkaniem zawodników wszystkich drużyn, towarzyszyła mini wystawa fotograficzna „All Stars i Janek”, ukazująca kadry z wielu turniejów piłkarskich, w których uczestniczył nasz były burmistrz.

Janusz Dziuban

Narodowy Dzień Sportu

W sobotę 17 września na Stadionie Miejskim w Ozimku odbył się Narodowy Dzień Sportu. Ozimek po raz kolejny został miastem partnerskim tego wydarzenia. Od godz. 9.30 na murawie stadionu w Ozimku odbywał się Turniej piłki nożnej o Puchar Dyrektora MOSiR, w którym wzięły udział 4 drużyny zrzeszające niemal 80 zawodników. Grano na dwóch boiskach wyrysowanych na płycie Stadionu Miejskiego „Každy z Každy”. I miejsce zajęła drużyna Gie-es Athletic, II miejsce – FC Albatrosy, III miejsce – Orlik Ozimek, a IV miejsce – All Stars.

O godz. 15.00 rozpoczął się mecz 4. Ligi Opolskiej pomiędzy KS Małapanew Ozimek a Ruchem Zdzeszowice. Wstęp na spotkanie był wolny, a kibice przy wejściu otrzymali pamiątkowe bilety. W przerwie spotkania odbyło się losowanie numerów biletów, których posiadacze otrzymali od MOSiR w Ozimku i Gminy Ozimek pamiątkowe upominki, na czele z piłkami oraz koszulką meczową Małejpanwi Ozimek z autografem byłego reprezentanta Polski – Waldemara Soboty. Pakiety szczęśliwym zwycięzcom wręczali Burmistrz Ozimka **Mirosław Wieszołek** i Prezes KS Małapanew Ozimek **Tomasz Michalak**.

Lukasz Obrębski

Turniej tenisa ziemnego o Puchar Burmistrza Ozimka

Przez całe wakacje na boisku wielofunkcyjnym MOSiR w Ozimku odbywał się turniej tenisa ziemnego w rywalizacji pojedynczej i podwójnej.

W zawodach wzięło udział niemal 30 zawodników, a rywalizacja – najpierw grupowa, a następnie w formule play off – zakończyła się wielkim finałem gry pojedynczej w piątek 9 września br. Finał obserwowali nie tylko zawodnicy, którzy na wcześniejszych etapach zakończyli turniejową rywalizację, ale również kilkudziesięciu kibiców.

W finale singla zmierzyli się **Krzysztof Michalak** i **Tomasz Wróblewski**. Po ponad trzygodzinnej walce Krzysztof Michalak wygrał w trzech setach 6:4; 2:6 i 6:4.

Natomiast w finale debla spotkali się **Tomasz Wróblewski** i **Kamil Wróblewski** z **Krzysztofem Michalakiem** i **Sebastianem Lichosikiem**. Bracia **Wróblewscy** wygrali 6:2, 5:7, 11:9.

Turniej okazał się dużym sukcesem i pokazał, że w Gminie Ozimek mieszka wielu miłośników tenisa, którzy już zapowiedzieli udział w jego kolejnej edycji.

Lukasz Obrębski

LVI Rajd Górski Hutników w Beskid Wyspowy

Priorytetową imprezą turystyczną organizowaną przez PTTK – Klub Turystyki Górskiej „Kozica” jest Rajd Górski Hutników. Tegoroczna edycja to już LVI. Rajd odbył się w dniach 6-11 lipca i wiódł malowniczymi szlakami Beskidu Wyspowego. Wróciliśmy w to miejsce po jedenastu latach, gdyż XLVI RGH miał właśnie miejsce w Limanowej – centralnej stacji turystycznej Beskidu Wyspowego. Tym razem bazą stała był ośrodek turystyczny „Serce Beskidu – Słopnice, a wzięło w nim udział 35 turystów.

Beskid Wyspowy – część Beskidów Zachodnich zajmuje powierzchnię około 1000 km kwadratowych i położony jest między Beskidem Makowskim, Gorcami, Kotliną i Beskidem Sądeckim. Charakterystyczną cechą tego regionu południowej Polski jest występowanie odosobnionych, pojedynczych grup górskich z jego szczytami, od czego pochodzi jego nazwa, gdyż nie posiada typowych grani jak w innych pasmach górskich. Najwyższym szczytem Beskidu Wyspowego jest Mogielnica (1170 m) zaliczana do Korony Gór Polski. Ważniejszymi masywami Beskidu Wyspowego są: Mogielnica, Ćwilin, Jasień, Modyń, Szczebel, Śnieżyca, Luboń Wielki, Łopień i Kamienna. Potoki tego regionu zasilają dorzecza Raby i Dunajca. Na terenie Beskidu Wyspowego na razie powstał jeden park krajobrazowy – Wiśnicko-Lipnicki Park Krajobrazowy utworzony w 1997 r. Występuje tu również kilka rezerwatów przyrody, jak: Luboń Wielki, Mogielnica, Białowodzka Góra. Tereny te zamieszkuje kilka grup etnicznych, m.in. Zagórzanie, Kliszczacy, Górale oraz Lachy Sądeckie i Lachy Limanowskie. Najważniejszymi ośrodkami turystycznymi i administracyjnymi są Limanowa i Rabka Zdrój, leżąca na pograniczu Beskidu Wyspowego i Gorców.

Limanowa to miasto powiatowe z bardzo ciekawą zabudową urbanistyczną. Pierwsza wzmianka o miejscowości pochodzi z końca XV w. Do najważniejszych zabytków należy stojąca w rynku bazylika – Sanktuarium Matki Boskiej Bolesnej, a w ołtarzu głównym znajduje się drewniana Pieta, otoczona szczególnym kultem jako Matka Boska Limanowska. Znajduje się tu również Muzeum Regionalne Ziemi Limanowskiej. Przez Limanową jak i cały Beskid Wyspowy od wieków przebiegały ważne trakty handlowe z północy na południe Europy. Obecnie bardzo rozległa i dobrze utrzymana sieć dróg wraz z urozmaiconą siecią szlaków turystycznych umożliwia dokładne poznanie regionu. Wyspowy charakter tej grupy górskiej wybitnie podnosi jej walory krajobrazowe. Jeśli chodzi o ruch turystyczny, to zdecydowanie odstępuje od tych dominujących, jak Tatry,

Pieniny, Karkonosze. Można za to delektować się tu ciszą, spokojem, pięknem natury i krajobrazu, a jednocześnie czynnie wypoczywać, pokonując dziennie kilkanaście kilometrów.

W piękny wakacyjny poranek wyjeżdżamy z Ozimka i przez Katowice – Kraków – Myślenice dojeżdżamy do Lubienia – miejscowości turystycznej u podnóża Szczebła – szczytu górującego nad popularną Zakopianką. Szlakiem czarnym wyruszamy spod kościoła w Lubieniu. Pogoda jest idealna do wędrowki po górach. Początek bardzo spokojny, ale im wyżej, pojawiają

się trudności. Ciekawostką Szczebła jest piaskowcowa grotta (Zimna Dziura). Długość jej korytarzy wynosi około 25 m i dzięki specyficznym warunkom termicznym lód utrzymuje się tu przez cały rok. Po tej ciekawostce osiągamy w dobrym stylu szczyt Szczebła (997 m). Robimy pamiątkowe zdjęcie i rozpoczynamy zejście, które miejscami staje się koszmarne niebezpieczne – jest bardzo ślisko i stromo. Nie obyło się bez kilku poślizgnięć i niegroźnych upadków, ale wszyscy sobie poradzili z tymi trudnościami i szczęśliwie dochodzimy do Kasiny

Malej, gdzie czeka na nas autokar. Po krótkiej przerwie udajemy się do ośrodka w Słopnicach, pięknie położonego na skraju miejscowości. Krótco przed naszym przyjazdem położono nowy dywanik asfaltowy wiodący do ośrodka, będącego prawdziwym „Sercem Beskidu”. Po zakwaterowaniu i obiadokolacji czas na wypoczynek i regenerację, bo kolejne dni przed nami.

Po dobrze przespanej nocy budzimy się w blasku porannego słońca. Śniadanie i wyjazd do miejsca, gdzie ma początek szlak wiodący na kolejny szczyt Beskidu Wyspowego. Wąskimi drogami, ale za to z pięknymi widokami, soczystą zielenią i rozkwieconymi łąkami dojeżdżamy do miejscowości Pólrzeczek. Z tego miejsca rozpoczyna się szlak, który doprowadzi nas na Jasień. Jest to szczyt w południowej części Beskidu Wyspowego, pomiędzy dolinami Mszanki i Kamienicy. To również węzłowy punkt szlaków turystycznych na Mogielnicę, Przełęcz Przysłop i do Mszany Dolnej. Pogoda nadal dopisuje – jest słonecznie, ale nie ma upału i nie zanoszą się na deszcz. Szlak nie jest wymagający – prowadzi terenem zalesionym o stopniowym podwyższeniu, ale jest dość długi (około 20 km). Dochodzimy do podszczytowej polany, skąd roztacza się przepiękny widok, szczególnie na Gorce. Zejście jest długie i monotonne, a kończy się w Mszanie Dolnej. Mamy tu krótką przerwę na zasłużone piwo i drobne zakupy. Mszana Dolna, to miasteczko turystyczno-letniskowe przy ujściu Mszanki do Raby. Autokarem wracamy do ośrodka na obiadokolację, wieczorne spotkania, odpoczynek i czas relaksu.

Piątkowy poranek również jest ciepły i słoneczny, choć w godzinach popołudniowych zapowiadany jest deszcz. Tym razem kierowca ma wolne, bo dzisiejsza trasa prowadzi od ośrodka na najwyższy szczyt Beskidu Wyspowego – Mogielnicę. Po śniadaniu wyruszamy na trasę, a pogoda bardzo sprzyja wędrownikom po górach. Szlak prowadzi w terenie w większości zalesionym. Początek jest spokojny, ale później zaczynają się schody, Piargowym żlebem idziemy prosto w górę, na szczęście nie jest ślisko. Końcówka zaczyna się wypłaszczać i w dobrym stylu osiągamy szczyt Mogielnicy (1170 m). Na szczycie fragmenty rozebranej drewnianej wieży, która powstała tu w 2008 r., ale ze względów bezpieczeństwa została rozebrana. W jej miejscu ma powstać nowa – już metalowa. Otrzymujemy pieczętkę potwierdzającą zdobycie szczytu Korony Gór Polski i po pamiątkowych zdjęciach oraz odpoczynku idziemy dalej. Przez przepiękną Polanę Stumorgową osiągamy szczyt Łopienia (951 m), a przez Mycynówkę i Uchacz zamykamy pętlę i dochodzimy z powrotem do bazy. Zapowiadany deszcz się potwierdził i trochę nas zmoczyło, ale byliśmy na to przygotowani. Długa i monotonna trasa miała też swoje walory, jak cisza, przepiękne widoki i niewielu turystów na szlaku.

Wieczorem rozpadało się na dobre, ale rano znów było pięknie i słonecznie. Po śniadaniu

wyjeżdżamy autokarem do miejscowości Zbludza, gdzie malowniczą górską drogą, po serpentynach dojeżdżamy do punktu wyjścia. Dzisiejsza trasa jest nieco krótsza, bo przed nami jeszcze konkurs i podsumowanie rajdu. Modyń to szczyt leżący na południowo-wschodnim krańcu Beskidu Wyspowego, w rejonie Zalesia i Zbludzy. Spokojnym leczym długim podejściem osiągamy szczyt, a jego kulminacja to 1029 m z ładnymi widokami na Gorce i Beskid Sądecki. W oczekiwaniu na autokar korzystamy z letniego słońca na Ostrej Przełęczy. To już czwarty dzień rajdu i każdy w pełni wykorzystany. Przed obiadokolacją odbył się tradycyjny konkurs krajoznawczy „Co wiem o Beskidzie Wyspowym”, cieszący się dużym zainteresowaniem. Po posiłku odbyło się podsumowanie rajdu, a miejsce spotkania było bardzo okazałe i przygotowane przez gospodarzy – zadaszona, drewniana stylowa wiata z aneksem kuchennym i grillem. Zgodnie z regulaminem rajdu, suma punktów z konkursu i zaliczonych tras wyłoni zwycięzcę rajdu i zdobywcę pucharu ufundowanego przez Oddział Zakładowy PTTK w Hucie Małapanew. Po podsumowaniu ogłoszono wyniki, a tym razem całe podium zajęły nasze wspaniałe koleżanki. I tak: pierwsze miejsce i puchar zdobyła **Lidia Purwin**, drugie **Barbara Werner**, a trzecie **Magda Jakiela**. Każdy z uczestników, który brał udział w konkursie, otrzymał nagrody o tematyce turystycznej (albumy, przewodniki, mapy). Spotkanie przy grillu, w bardzo miłej, przyjacielskiej atmosferze, trwało do późnych godzin wieczornych.

Również niedzielny poranek wita nas słońcem. Czas na pakowanie i po śniadaniu żegnamy się z bardzo przyjaznym ośrodkiem (miła i sympatyczna obsługa), za co z serca dziękujemy i mówimy do zobaczenia.

Zatrzymujemy się w Słopnicach, gdzie bierzemy udział w mszy świętej w nowo wybudowanym kościele p.w. św. Jana Pawła II. W drodze powrotnej zatrzymujemy się w Tyńcu, by zwiedzić najstarsze opactwo benedyktyńskie na ziemiach polskich. Benedyktyni zostali sprowadzeni do Tyńca z Monte Cassino za panowania księcia Kazimierza Odnowiciela w 1048 r. Z przewodnikiem zwiedzamy mury klasztorne, które budowane były w stylu romańskim, zachowała się budowla gotycka z wyposażeniem kościoła w stylu barokowym. Po zwiedzeniu tego cennego zabytku mamy czas wolny na regionalny obiad oraz zakupy pamiątek i znanych wyrobów benedyktyńskich w postaci miodów, nalewek, herbat i innych produktów żywnościowych. W godzinach późno popołudniowych szczęśliwie wracamy do Ozimka i długo będziemy wracać pamięcią do tego pięknego zakątka naszego kraju, obfitującego w przepiękne krajobrazy, bogatą zabudowę i infrastrukturę turystyczną. „Niech piękno, które nas otacza i które tworzymy, stale nam towarzyszy.”

Dziękuję Panu Burmistrzowi **Mirosławowi Wieszołkowi** za finansowe wsparcie w postaci częściowego dofinansowania kosztów przejazdu – wysoko to sobie cenimy. Wszystkim uczestnikom rajdu za miłą i życzliwą atmosferę, zrozumienie i wzajemne poszanowanie. Gratuluję osiągnięcia zamierzonych celów w zdobywaniu kolejnych szczytów i pasm górskich naszego pięknego kraju. Panu kierowcy Michałowi za bezpieczną i kulturalną jazdę. LVI Rajd Górski Hutników przechodzi do historii. Do zobaczenia na kolejnych szlakach i imprezach organizowanych przez KTG „Kozica”.

Z turystycznym pozdrowieniem

Józef Kozioł

Wybory w PTTK

Z powodów pandemicznych kadencja władz Oddziału Zakładowego PTTK w Hucie Małapanew została przedłużona o rok. W dniu 1 września w Domu Kultury odbył się XVI Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy, na którym przedstawiono i przyjęto sprawozdania, udzielono absolutorium ustępującemu zarządowi, przeprowadzono wybory oraz podjęto stosowne uchwały.

Przedłużona kadencja trwała od 17 marca 2017 r. Pomimo pandemii koronawirusa, która zwłaszcza w 2020 roku zawiesiła lub ograniczyła wszelkie formy uprawiania turystyki, łącznie zorganizowano 171 imprez turystyki kwalifikowanej i krajoznawczej, w których wzięło udział około 3,5 tysiąca uczestników. W ramach Oddziału Zakładowego PTTK działają dwa kluby: Klub Turystyki Górskiej „Kozica” i Klub Turystyki Kolarskiej „Amator” Ożimek. Oddział zrzesza obecnie 110 członków. W tym roku utworzono Szkolne Koło Krajoznawczo-Turystyczne w Zespole Szkół w Ożimku, które liczy obecnie 11 członków. Napływ młodzieży chętniej do uprawiania turystyki jest zjawiskiem bardzo pozytywnym wobec faktu, że większość obecnych członków PTTK, to osoby będące już emerytami. Problemem jest malejąca ilość członków z uprawnieniami przewodnickimi – jest ich obecnie tylko sześciu i nad poprawą tej sytuacji będzie musiał pracować nowo wybrany zarząd.

Sprawozdanie z działalności w minionej kadencji przedstawił dotychczasowy prezes Bartosz Kozioł, który również podziękował zarządowi Oddziału i klubów oraz wszystkim, którzy angażowali się w organizację turystyki górskiej i rowerowej. Zaproszony do udziału w obradach gość – Burmistrz Ożimka Mirosław Wieszołek dobrze ocenił działalność PTTK na rzecz rozwoju turystyki wśród mieszkańców gminy, zapowiadając w miarę możliwości jej dalsze wspieranie oraz propagowanie, m.in. na łamach Wiadomości Ożimskich, gdzie regularnie publikowane są relacje i zdjęcia z odbytych imprez. Zebranie było też okazją do odznaczenia długoletnich członków PTTK. Odznakę za 25 lat w PTTK otrzymał Lucjan Piotrowski, a odznakami za 50 lat w PTTK zostali uhonorowani Eugenia i Władysław Łysiakowie oraz Marek Musiał.

Wybrano 6-osobowy Zarząd i 3-osobową Komisję Rewizyjną na nową kadencję. W skład Zarządu weszli: Bartosz Kozioł – prezes, Stanisław Pluta – wiceprezes, Józef Kozioł – skarbnik, Jolanta Dziwis – sekretarz, Grzegorz Łuczko i Adam Purwin – członkowie. Do komisji rewizyjnej zostali wybrani: Marek Musiał – przewodniczący, Henryk Sitarz i Urszula Wrzesień, a delegatami na Zjazd Regionalny

PTTK zostali Bartosz Kozioł i Marcei Biskup. W podjętych uchwałach zdecydowano m.in. o nie powoływaniu Sądu Koleżeńkiego oraz utrzymaniu nazwy Oddziału Zakładowego PTTK w Hucie Małapanew przez okres następnej kadencji. Pomimo, że turyści od lat nie korzystają już z protektoratu ożimskiej huty, to za utrzymaniem nazwy przemawia tradycja

i hutniczy sztandar, który posiada nasz Oddział PTTK. Za dwa lata przypada jubileusz 60-lecia jego działalności i dopiero po nim rozpoczną się prace organizacyjne, których celem będzie przekształcenie z hutniczego na Oddział PTTK w Ożimku.

Janusz Dziuban

Śladami Hochbergów i księżnej Daisy

W tym roku na zakończenie wakacji Sołtys wraz z Radą Sołecką wsi Krzyżowa Dolina zorganizowali dzieciom i ich rodzicom wycieczkę turystyczno-krajoznawczą „Śladami Hochbergów i księżnej Daisy”.

Pierwszym etapem naszej podróży był zamek Książ, jedna z siedzib Hochbergów będących jednym z najbogatszych rodów w Niemczech. Zwiedzając zamek zapoznaliśmy się z jego bogatą historią począwszy od księcia Bolka I do czasów ostatnich właścicieli Jana Henryka XV i księżnej Daisy. Za ich czasów nastąpiła ostatnia przebudowa zamku a wokół zamku istniejące ogrody przeprojektowano ze stylu pruskiego na styl francuski. Po zwiedzeniu zamku udaliśmy się do tych ogrodów zwanych tarasami, gdzie mogliśmy się delektować ich pięknem i starannością w ich utrzymaniu, aby mogły cieszyć oczy licznie odwiedzających. Żeby te tarasy mogły czarować swoją piękną, potrzeba było co roku kilkadziesiąt tysięcy roślin i kwiatów, dlatego w tym celu w pobliskim Lubiechowie wybudowano palmiarnię i szklarnię. Palmiarnia powstała w latach 1911-1914 na zlecenie ostatniego właściciela Zamku Książ – księcia Jana Henryka XV. Rozmach inwestycji był ogromny – oprócz palmiarni, stworzono cieplarnię, ogród japoński, rosarium, ogród owocowo-warzywny i obszar pod uprawę krzewów i kwiatów, głównie dalii. Wszystko to było prezentem dla Marii Teresy Oliwii Cornwallis-West, zwanej Daisy, żony Jana Henryka XV. Obecnie w palmiarni rośnie ponad 250 gatunków roślin, które reprezentują florę różnych stref klimatycznych i prawie wszystkich kontynentów. Warto zobaczyć m.in. bambusy, eukaliptusy, świerki i sosny z Australii, kaktusy i agawy z Ameryki Środkowej czy rośliny cytrusowe z basenu Morza Śródziemnego. Niektóre rośliny w palmiarni są tak wiekowe jak sam obiekt. Ściany, murki czy też sztuczne grotty i malownicze zakamarki w większości są ozdobione lawą wulkaniczną. W tym celu sprowadzono w trakcie budowy aż siedem wagonów kolejowych wypełnionych zastygłą lawą z wulkanu Etna, z Sycylii. Byliśmy zachwyceni tym roślinnym bogactwem, część uczestników zakupiła kwiaty, których jeszcze nie mieli w domu.

Następnie pojechaliśmy do Zagórza Śląskiego, a konkretnie na jezioro Bystrzyckie, które powstało na skutek wybudowania 100 lat temu zapory. Jezioro Bystrzyckie to jedno z najpiękniejszych jezior zaporowych w Sudetach, bardzo malowniczo położone w dolinie pomiędzy Górami Sowimi i Pogórzem Wałbrzyskim wraz z zamkiem Grodno górującym na górze Choina. Aby zobaczyć piękno tego jeziora i jego położenie udaliśmy się w rejs statkiem po

nim. Następnego dnia wycieczkę rozpoczęliśmy w Szczawnie Zdroju od Parku Szwedzkiego, mijając po drodze Dom Zdrojowy dawny Grand Hotel wybudowany przez Hochbergów i księżną Daisy oraz mniejsze stare obiekty uzdrowiskowe doszliśmy do przepięknej pod względem architektury pijalni wody mineralnej zbudowanej w roku 1984, tam delektowaliśmy się wodą szczawio-wodorowęglanową – sodową. Obok pijalni znajduje się równie przepiękna pod względem architektury hala spacerowa. Po obiedzie tam spędziliśmy wolny czas, czyli w Parku Zdrojowym im. Henryka Wieniawskiego. W parkach znajduje się około 180 gatunków roślin i drzew, z czego 130 stanowią pomniki przyrody. Po wolnym czasie idąc przez park zdrojowy mijając po drodze neogotycką wieżę Anny, wodospad, przez Słoneczną Polanę poszliśmy na górę Parkową

532 m. na której zbudowano nową wieżę widokową w miejsce starej zbudowanej w 1824 r. a wysadzonej w 1994. Z wieży wysokiej na 35 m zobaczyliśmy przepiękny widok na odległość 100 km, a w tych dniach mieliśmy bardzo piękną pogodę, więc widok przedni. Uczestnikom o historii powstania uzdrowiska, domu zdrojowego, parkach, tarasach, palmiarni oraz jeziorze Bystrzyckim wraz z zaporą opowiadał główny organizator **Bernard Sklorz**. Uczestnicy wycieczki dziękują Dyrektor Ośrodka Integracji i Pomocy Społecznej Jolancie Janerce za finansowe wsparcie, Radzie Sołeckiej za opłacenie dzieciom wstępu do zamku, panu Zbyszkowi kierowcy firmy Foltrans za perfekcyjną jazdę po serpentynach **Gór Sowich**.

Bernard Sklorz